

Ārya Sanghātasūtra Dharmaparyāya

Den Ädla Mahayana Sanghátasutran Dharma-paryáya

Sanskrit: Arya Sanghata Sutra Dharma-paryáya

Tibetanska: phag pa zung gi do'i chö kyi nam drang

Jag bugar mig vördnadsfullt inför alla Buddhor och Bodhisattvor!

Detta har jag hört sägas en gång. En dag vistades den Välsignade i Rajagriha, på Gambergets krön, tillsammans med en stor samling av 32 000 munkar. Där befann sig även den vördade Ajñátakaundínya, den vördade Mahamaudgalyáyana, den vördade Sharipútra, den vördade Mahakáshyapa, den vördade Ráhula, den vördade Bákkula, den vördade Bhadrápála, den vördade Bhádrashri, den vördade Chándanashri, den vördade Jangúla, den vördade Subhúti, den vördade Révata, den vördade Nandaséna med flera, tillsammans med 62 000 *Bodhisattvor*. Där befann sig den store bodhisattvan Maitréya, den store bodhisattvan Sarva-shúra, den store bodhisattvan Kumárashri, den store bodhisattvan Kumáravásin, den store bodhisattvan Kumárabhádra, den store bodhisattvan Anúna, den store bodhisattvan Manjúshri, den store bodhisattvan Samantabhádra, den store bodhisattvan Sudárshana, den store bodhisattvan Bhaishajyaséna, den store bodhisattvan Vajraséna med flera. De var där tillsammans med 12 000 *devasöner*. Där befann sig devasonen Áryuna, devasonen Bhádra, devasonen Subhádra, devasonen Dharmaruci, devasonen Chándanagárbha, devasonen Chándanavásin, devasonen Chándana med flera. De var där tillsammans med 8 000 devadöttrar. Där befann sig devadottern Mirdámgini, devadottern Prasádavati, devadottern Mahátmasamprayúkta, devadottern som kallas för "Strålande öga", devadottern Prajápativásini, devadottern Bálini, devadottern som kallas för "Överdådig rikedom", devadottern Subáhuyúkta med flera. Likaså befann sig 8 000 *nagakungar* där. Där fanns nagakungen Apalála, nagakungen Elapátra, nagakungen Timíngila, nagakungen Kumbhasára, nagakungen Kumbhashírsha, nagakungen Shubhra, nagakungen Sunánda, nagakungen Sushákha, nagakungen Gavashírsha med flera.

Alla närmade sig Rajagriha och Gambergets krön där den Välsignade befann sig. När de kom fram, bugade de sig djupt inför Den Välsignade, gick runt honom tre gånger och satte sig ner framför honom. Den Välsignade satt tyst och visade så sitt gillande och samtycke till att de var där. Så reste sig den store bodhisattvan Sarva-shúra från sin plats, lade den övre delen av munkkåpan över axeln, vilade sitt högra knä mot marken, förde samman händerna i en bugning mot Den Välsignade och tilltalade honom med dessa ord:

"Välsignade, en miljon devasöner, en miljon devadöttrar och flera miljoner Bodhisattvor har samlats här. Välsignade, flera miljoner *Shravakas* och även *nagakungar* har satt sig ned för att lyssna till *Dharma*. Därför ber jag dig Tathágata, *Arhat*, Fullkomlige och Fulländade Buddha att förkunna dharma på ett sådant sätt, så att när de hör den, skall de gamla varelserna rena sig från alla karmiska hinder och de unga varelserna skall dygdigt sträva i Dharmautövandet, och genom det uppnå förträfflighet och deras dygder skall inte försämrats, de skall inte förgås och de skall aldrig försvagas."

När han så hade talat, sade den Välsignade till den Store bodhisattvan Sarva-shúra: "Sarva-shúra, det är bra, mycket bra att du har tänkt på att ställa denna fråga till Tathágatan. Därför, Sarva-shúra, lyssna uppmärksamt och kom ihåg allt jag säger.

"Det ska jag göra", sade den Store bodhisattvan Sarva-shúra till Den Välsignade och lyssnade sedan uppmärksamt.

Den Välsignade sade följande: "Sarva-shúra, det finns en *Dharma-paryáya*, som kallas *Sanghata* och som fortfarande verkar på planeten jorden. De som hör denna *Sutra* förkunnas renas från de *fem illgärningarna*. De kommer aldrig att skiljas från den oöverträffade,

fullständiga Upplysningen. Sarva-shúra, om du tror, att de som hör denna Sanghata Sutra, kommer att skapa den enorma mängd förtjänster som en Tathágata besitter, skall du inte se det så.”

”Hur skall jag då se på det? ”, frågade Sarva-shúra.

Den Välsignade svarade: ”Dessa stora bodhisattvor kommer att skapa lika många förtjänster, som det finns hos ett lika stort antal tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor som det finns sandkorn i floden Ganges. Sarva-shúra, de som hör denna *Sanghata* Dharma-paryáya kommer aldrig att vända tillbaka. De kommer att skåda tathágatan. De kommer aldrig att upphöra att se tathágatan. De kommer alla att uppnå den oöverträffade, fullständiga upplysningen. De dygdiga egenskaper som de uppnår kommer inte att kunna övertinnas av den onde frestaren *Mara*. Sarva-shúra, alla de som hör denna Sanghata Sutra kommer att nå insikt i tillblivelsen och upphörandet.”

Då reste sig alla bodhisattvorna från sina platser, lade överdelen av sina klädnader över axeln, knäböjde och frågade Den Välsignade: ”Välsignade, hur stor är mängden samlade förtjänster hos en tathágata?”

Den Välsignade svarade: ” Söner och döttrar av ädel härkomst, lyssna till mängden förtjänster hos en enda Buddha. För att göra en liknelse: om mängden förtjänster hos en bodhisattva på den tionde *bhumin* är lika talrik, som dropparna i den väldiga oceanen, som stoftkornen på *Jambudvipa* och som sandkornen i floden Ganges, är mängden förtjänster hos en Buddha mycket större än så. Anhopningen av förtjänster är dock ännu större hos de kännande varelser som hör denna Sanghata Dharma-paryáya. Det går inte att räkna storleken på antal förtjänster hos dessa varelser. Sarva-shúra, alla som omedelbart känner en stor glädje när de hör dessa ord kommer att skapa ett oräkneligt antal av förtjänster.”

Då frågade den store bodhisattvan Sarva-shúra Den Välsignade: ”Välsignade, vilka är de kännande varelserna, som törstar så oerhört efter Dharma?”

När han sagt detta, sade den Välsignade till den store bodhisattvan Sarva-shúra: ”Sarva-shúra, det finns två slags kännande varelser, som törstar omåttligt efter Dharma. Om du undrar vilka de är, så är det de som förhåller sig opartiskt till alla kännande varelser. De andra är de som efter att ha hört Dharmaläran för den vidare till andra i dess rena och fullständiga form.”

Då frågade den store bodhisattvan Sarva-shúra: ”Välsignade, vem är det som efter att ha hört Dharmaläran för den vidare till andra i dess rena och fullständiga form?”

Den Välsignade svarade: ”Sarva-shúra, de förstnämnda är de varelser som efter att ha hört Dharmaläran strävar helhjärtat för att nå Upplysningen. När någon helhjärtat strävar efter att nå Upplysningen törstar denne omåttligt efter Dharma för alla andra kännande varelsers skull. Sarva-shúra, de andra är de som träder in i Mahayana. Även de törstar omåttligt efter Dharma.”

Då reste sig miljontals devasöner och devadöttrar, *nagas* och människor, förde samman händerna inför Den Välsignade och tilltalade honom: ”Välsignade, vi törstar också omåttligt efter Dharma. Därför ber vi Dig att uppfylla våra och alla andra kännande varelsers önskningsar.”

Den Välsignade log.

Då reste sig den store bodhisattvan Sarva-shúra, förde samman händerna, bugade sig inför Den Välsignade och ställde följande fråga: ”Välsignade, varför ler du, vad är orsaken och vad är omständigheten till ditt leende?”

Den Välsignade talade till den store bodhisattvan Sarva-shúra: ”Sarva-shúra, de kännande varelser som har samlats här kommer att uppnå den oöverträffade, fulländade upplysningen. De kommer att förlänas en Tathágatas sällhet.”

”Välsignade, vilka är orsakerna till att de kännande varelsena, som har samlats här, kommer att uppnå den oöverträffade, fulländade upplysningen?”, frågade den store bodhisattvan Sarva-shúra.

Den Välsignade sade: ”Det är bra, mycket bra, Sarva-shúra, att du tänkte på att fråga *Tathágatan* om detta. Lyssna därför Sarva-shúra, om de särskiljande fördelarna med hängivenhet.

”Sarva-shúra, i ett avlägset förflutet för oräkneliga *eoner* sedan, fanns det en tathágata, arhat, fullständigt upplyst buddha Rátnashri, som var begåvad med kunskap och som hade god vandel, som hade uppnått sällhet och som förstod denna värld, en ojämförlig ledsagare åt de varelser som skulle utvecklas, lärare till devas och människor, en buddha, den välsignade uppträdde (visade sig) i världen.

”Sarva-shúra, på den tiden var jag en ung *brahman*. Alla varelser som jag idag leder mot sanningen var på den tiden vilda djur. Vid det tillfället uttalade jag en önskan: ”Må alla vilda djur som idag genomgår så mycket lidande återfödas i min *Buddhasfär*. Må jag leda dem till en Buddhas insikt.” Alla de vilda djuren som hörde dessa ord, sade instämmande: ”Må det bli så.” Sarva-shúra, genom denna förtjänst, har dessa varelser kommit hit och de kommer att uppnå den oöverträffade fulländade upplysningen.”

När den store bodhisattvan Sarva-shúra hade hört ett sådant glädjande budskap från Buddha, frågade han: ”Välsignade, vilken livslängd är möjlig för dessa kännande varelser?”

Den Välsignade svarade: ”En livslängd på åttio eoner är möjlig för dessa kännande varelser.”

Då frågade bodhisattvan Sarva-shúra: ”Välsignade, hur lång är en eon?”

Den Välsignade sade: ”Barn av ädel härkomst, lyssna på följande. För att göra en liknelse: en man som byggt en inhägnad som är tolv *yójanas* i omkrets och tre *yójanas* hög och därefter fyller hela inhägnaden med sesamfrön och sedan tar bort ett frö vart tusende år ur inhägnaden. På det viset - även när alla sesamfrön har tagit slut och även när stommen och grunden för inhägnaden vittrat bort har det fortfarande inte gått en eon.

Här Sarva-shúra, är en annan liknelse: det står ett berg, som är femtio *yójanas* brett och tolv *yójanas* högt. En man bygger ett hus vid bergets fot. När 100 år har passerat, sveper han över bergets sida med ett tygstycke av *benaresiskt muslin*. Genom detta nöts berget ner. Även efter att hela berget inte längre existerar, har då kalpan fortfarande inte kommit till sin ände. Detta är, Sarva-shúra, tidslängden på en kalpa.”

Då reste sig den store bodhisattvan Sarva-shúra och tilltalade Den Välsignade: ”Välsignade, om en enda tilläggnan, [mot Upplysning] ger upphov till sådana förtjänster, som leder till ett lyckligt liv i åttio eoner, behöver det ens nämnas att förtjänsterna är så oerhört mycket större hos dem som betygar vördnad för Tathágatans lära?”

Den Välsignade sade följande: ”Barn av ädel härkomst, lyssna. Om någon som hör denna Sanghata Dharma-paryaya kommer att kunna leva i 84 000 eoner, behöver då den som skriver ner Sanghata Sutan och läser den ens nämnas? Den personens förtjänster är så oerhört mycket större.”

”Sarva-shúra, alla som med sinnet uppfyllt av ren tro och från djupet av sitt hjärta bugar sig för Sanghata Sutan kommer i nittiofem eoner att minnas sina forna liv och i sextio eoner kommer de att vara *Chakravartiner*. Även under detta liv kommer de att vara omtyckta av alla. Sarva-shúra, de kommer inte att dödas med (av) vapen. De kommer inte att dö av förgiftning. De kommer inte att skadas genom svart magi. Under dödsprocessen, Sarva-shúra, kommer den personen att direkt kunna skåda nittionio miljoner Buddhor. Sarva-shúra, dessa Buddhor, kommer att säga till honom: ”Heliga varelse, genom att du har lyssnat till den utförlig förkunnelse av den förnämliga Sanghata Sutan Dharma-paryaya har du nu skapat en enorm mängd förtjänster och dessa nittionio miljoner Buddhor kommer att göra en profetia. Finns det då ens någon anledning att nämna den som lyssnar till denna utmärkta Sanghata Sutra dharma-paryaya i sin helhet, ända till slutet? Buddhorna kommer att ge den personen tröst och säga: – ”Frukta inte”.”

Då frågade den store bodhisattvan Sarva-shúra Den Välsignade: ”Välsignade, om jag lyssnar till den stora *Sanghata* sutran Dharma-paryaya, hur stor mängd av förtjänster kommer jag att skapa? Sarva-shúra, en sådan varelse kommer att skapa en anhopning av förtjänster som motsvarar antalet förtjänster hos lika många Buddhor och Tathagatas som det finns sandkorn i Ganges-floden”, svarade Den Välsignade.

”Välsignade, när jag lyssnar till den stora Sanghata Sutra Dharma-paryaya kan jag inte få nog av den.” Den Välsignade sade: ”Det är bra, mycket bra Sarva-shúra att du inte kan stilla din törst för mer Dharmaundervisning. Sarva-shúra, inte heller jag kan få nog av Dharma. Behöver jag då ens nämna de vanliga varelserna som inte kan få nog av den?”

”Sarva-shúra, den son eller dotter av ädel härkomst som utvecklar tillit till Mahayana, kommer inte att återfödas i de lägre livssfärerna under tusen eoner. De kommer inte att återfödas som djur i 5 000 eoner. I 12 000 eoner kommer de inte att hysa illvilja. I 18 000 eoner kommer de inte att återfödas på ociviliserade platser. I 20 000 eoner kommer de att utöva stor generositet. I 25 000 eoner kommer de att födas i gudarnas sfär. I 35 000 eoner kommer de att leva i celibat. I 40 000 eoner kommer de att avsäga sig familjelivet. I 50 000 eoner kommer de att leva i enlighet med Dharma och i 65 000 eoner kommer de att kontempera över döden”

”Sarva-shúra, inte ens den minsta lilla negativa karma kommer att drabba en son eller dotter av ädel härkomst. De onda marorna kommer inte att få möjlighet att skada dem. De kommer aldrig att födas ur en moders sköte. Sarva-shúra, de som lyssnar till denna *Sanghata* dharma-paryaya kommer inte under 95 000 eoner, oavsett var de föds, att återfödas i lägre stadier. I 8 000 eoner kommer de att minnas allt de har hört. I 1 000 eoner kommer de att avstå från att döda. I 99 000 eoner kommer de att avstå från att ljuga. I 13 000 eoner kommer de att avstå från förtal. Sarva-shúra, de kännande varelser, som har hört denna Dharma-paryaya är svåra att finna.”

Då reste sig den store bodhisattvan Sarva-shúra från sin plats, lade överdelen av klädnaden över axeln, satte höger knäet i marken, förde samman händerna och bugade djupt inför Den Välsignade och frågade: ”Välsignade, hur mycket negativ karma kommer den som avvisar denna Dharma-paryaya att skapa?”

”Mycket stor”, yttrade Den Välsignade. ”Välsignade, hur stor anhopning av dålig karma kommer dessa kännande varelser att skapa?” Den Välsignade sade: ”Var tyst, Sarva-shúra, var tyst. Fråga mig inte hur mycket negativ karma som kommer att skapas. Sarva-shúra, jämfört med att hysa illvilja mot alla tathagatas, arhats, fullständigt upplysta buddhor så många som det finns sandkorn i tolv Ganges-floder, kommer de som ringaktar *Sanghata sutran* att skapa ofantligt mycket mer negativ karma. Sarva-shúra, dessa kännande varelser kommer att brinna. De kommer sannerligen att brinna.”

”Välsignade, är det inte möjligt att befria dessa kännande varelser?” frågade Sarva-shúra. ”Så är det, det är inte möjligt att befria dem”, svarade Den Välsignade. ”Sarva-shúra, för att göra en liknelse: om någon blev halshuggen, vad tror du, Sarva-shúra, skulle denne kunna resa sig upp igen om någon smorde in hans huvud med honung, socker, sirap, smör, växtolja eller medicin?” Sarva-shúra sade: ”Nej, det skulle han inte kunna”.

Den Välsignade sade: ”Vidare, Sarva-shúra, ett annat exempel; om en person slår till en annan med ett vasst vapen och även om han inte lyckas döda honom med ett slag, tillfogas denne ett sår. Om den skadade behandlar såret läker det. När mannen tillfrisknat, skulle han tänka: ”Nu förstår, jag skall aldrig mer begå några missgärningar som alstrar dålig karma! På det sättet, Sarva-shúra, när en människa erinrar sig lidandet avstår han från det som är ont. Då uppenbaras all Dharma för honom. När all Dharma uppenbaras för honom kommer han att utveckla alla Dharma kunskaper till fulländning.”

”Sarva-shúra, för att göra en analogi: precis som föräldrarna till en död son sörjer och gråter över honom men inte har någon möjlighet att skydda honom. På samma sätt är det med lättsinniga varelser som varken kan hjälpa sig själva eller andra. På samma sätt som föräldrarna inte fann något hopp, kommer dessa varelser inte heller att finna något hopp när dödsstunden infinner sig.

Sarva-shúra, det finns två slags varelser som det inte finns något hopp för. Vilka är dessa två? De som har utfört illgärningar i det förflutna och de som ger upp den heliga Dharman. Båda dessa varelsers hopp kommer att tillintetgöras vid tiden för deras död.”

Bodhisattvan Sarva-shúra frågade: ”Välsignade, var kommer dessa varelser att återfödvas och vad väntar dem i deras kommande liv?”

Den Välsignade svarade: ”Oräkneliga är återfödelsena för de kännande varelserna som ringaktar den heliga Dharman. Oräkneliga är också deras kommande liv. Sarva-shúra, de varelser som vänder sig bort från den heliga Dharman kommer att genomlida en eon i Klagovisornas väldiga helvete, en eon i det Krossande Helvetet, en eon i Hettans Helvete, en eon i den Extrema Hettans Helvete, en eon i det Våldiga Svarta Linjernas Helvete, en eon i Avici [Det Oavbrutna Lidandets Helvete], en eon i det Våldiga Härresande Helvetet och en eon i Jämmerklagans Helvete. De kommer att genomlida åtta eoner i dessa åtta väldiga helveten.”

Efter att dessa ord hade yttrats, sade den store bodhisattvan Sarva-shúra: ”Välsignade, det är lidande, Sugata, det är plågor. Det är inte angenämt att höra dessa ord.”

Då yttrade Den Välsignade dessa verser:

Att höra fruktade ord
Om hur varelserna lider
Hemska kval i varelsernas
Helvete är inte angenämt.

De som gör vad gott är
Kommer att uppleva det goda.
De som gör vad orättfärdigt är
Kommer att lidandet skörda.

Den som inte känner till orsaken till [verklig] lycka,
Kommer att återfödas
Och på nytt genomlida döden.
De lättsinniga kommer att fjättras av sorgen.

Lyckliga är de som alltid
Minns Buddha som den högsta [bland människor].
De som har sin tro i Mahayana
Kommer inte att hamna i de lägre sfärerna.

Sarva-shúra, även de som
Genom drivkraften av tidigare karma
Den minsta gärning skapat
I det förflutna kommer att
Uppleva dess oändliga verkan.

Den som sår ett frö i en Buddhasfär,
Den allra högsta sfären
Kommer att skörda
Ljuvlig frukt.

Så som endast några frön kan bära mycket frukt,
Så skall de visa, som har sin glädje i Segrarens lära finna lycka.
De överger det som ont är
Och skapar en mängd förtjänster.

De som skänker blott
Ett hårstrå till min Lära,
Kommer i åttiotusen eoner
Äga stora rikedomar.

Var de än kommer att födas
Kommer de alltid att vara givmilda.
Fruktbart är det
Att skänka till Buddha.

Då sade den store bodhisattvan Sarva-shúra till Den Välsignade: ”Välsignade, hur kan någon uppnå förståelse av Dharma som lärts ut av Dig och på vilket sätt kan man utveckla roten till det goda efter att ha hört *Sanghāta* Sutrán förkunnas?”

Den Välsignade svarade: ”Sarva-shúra, anhopningen av förtjänster hos den som lyssnar till denna *Sanghāta* Sutra Dharma-paryāya är lika stor som hos den som frambär de finaste offergåvorna till lika många tathágatas, arhats och fulländade buddhor som det finns sandkorn i tolv Ganges-floder och tillgodoser dem med allt de behöver för att vara lyckliga. Bodhisattvan Sarva-shúra frågade: ”Välsignade, på vilket sätt kan en varelse till fullo utveckla roten till det goda?” Den Välsignade svarade den store bodhisattvan Sarva-shúra: ”Roten till det goda skall ses som likvärdig en Tathágata.”
”Vilka är rötterna till det goda som skall ses som likvärdiga med en Tathágata?”

Den Välsignade svarade: ”En Dharmas förkunnare skall ses som likvärdig med en Tathágata.”
Sarva-shúra frågade: ”Vem är en Dharmas förkunnare?”
”Alla som läser högt igenom hela *Sanghata* Sutra är en Dharmas förkunnare.”

”Välsignade, om någon blott hör *Sanghata* sutran dharmaparyáya förkunnas, skapar denne en oerhörd stor mängd förtjänster. Behöver det då ens nämnas hur stor mängd förtjänster den skapar som skriver ner och läser *Sanghata* Sutran?” frågade Sarva-shúra.

Den Välsignade svarade: ”Lyssna Sarva-shúra. Så här är det. För att göra en liknelse: om det i alla fyra vädersträcken skulle finnas lika många tathágatas, arhats, fulländade buddhor som det finns sandkorn i tolv Ganges floder och de alla skulle förkunna Dharma under tolv eoner, skulle det inte kunna jämföras med, om de talade om mängden av förtjänster hos någon som skrev ner denna *Sanghata* sutra. De skulle inte till fullo förstå och inte heller kunna uttrycka det i ord. Då inte ens lika många buddhor, Välsignade, som det finns sandkorn i fyrtioåtta Ganges floder kan återge den mängd av förtjänster hos den som skriver ner denna Sutra, behöver det ens nämnas, att den som skriver ner hela denna Sutra, läser och begrundar den, blir genom det en Buddhas skattkammare?”

”Välsignade, hur stor är mängden av förtjänster hos den som läser denna Sutra?”

Den Välsignade svarade då med dessa versrader:

Förtjänsterna hos den som blott har läst en vers på fyra rader ur denna *Sanghata* sutra skulle inte ens antalet Segerrika, så många som det finns sandkorn i åttiofyra Ganges floder kunna beskriva, även om de skulle beskriva dessa förtjänster oavbrutet. Dharma, som förkunnas av de upplysta är sällsynt och oändlig.

Då förde oräkneliga miljarder devor samman sina händer i vördnad och bugade djupt inför Den Välsignade som förkunnade *Sanghata* sutran. De sade: ”Välsignade, oavsett vad orsaken till att Du deponerat denna Dharmas skattkammare på planeten jorden är, är det bra, mycket bra!”

Arton miljoner nakna asketer från andra traditioner nalkades den plats, där Den Välsignade befann sig och sade till Den Välsignade: ”Asket Gautama, var segerrik!”

Den Välsignade svarade: ”Tathágata är alltid segerrik. Ack nakna kättare, hur kan ni vara segerrika? ”Må Du vara segerrik, Asket Gautama, var segerrik!”

Den Välsignade sade:

Jag ser inga segrare bland er.
Om ni fortlever orättfärdigt,
Hur kan ni vara segrare?
Lyssna, nakna asketer,
När jag berättar något av gagn för er.
För ett barnsligt sinne är inget angenämt.
Hur kan ni vara segerrika?
Därför med en Buddhas öga
Skall jag undervisa er om
Den outgrundliga vägen.

Då vredgades de nakna asketerna och misstron inom dem växte. Vid denna tid svingade gudarnas härskare, *Indra*, sin *vajra*. Då överväldigades de arton miljonerna asketer av en enorm fruktan och tyngdes ner av ett väldigt lidande. De grät så tårarna flödade. Den

Välsignade gjorde sin kropp osynlig. När de nakna asketerna inte kunde se Den Välsignade, sjöng de med ansikten våta av tårar denna jämmersång:

Här finns ingen beskyddare
Ingen mor eller far likväl.
Här ser det ut som en ödemark.
Inget hus eller boplats för oss
Inget vatten finns här,
Inga fåglar och inga träd
Eller levande varelser.
Utan en beskyddare
Erfar vi hemiska kval.
När vi inte kan se Tathágata är denna upplevelse plågsamt outhärdlig.

Då reste sig 18 miljoner nakna asketer från sina platser, knäböjde och sjöng i hjärtkärande ton:

Barmhärtige Tathágata,
Fulländade Buddha,
Högste bland människor,
Undsätt oss, var en tillflykt för oss,
Förtvivlade varelser!

Då log Den Välsignade och sade till bodhisattvan Sarva-shúra: ”Sarva-shúra, gå och förkunna Dharma för de kättiska nakna asketerna från andra traditioner.”

Så talade han, och den store bodhisattvan Sarva-shúra sade till Honom: ”Välsignade, om det Svarta Berget demolerar stenblock när det bugar sig inför Berget Suméru, bergens konung, hur kan jag förkunna Dharma i Tathágatans närvaro?”

Den Välsignade svarade: ”Var tyst, son av ädel härkomst. En buddha besitter många färdigheter, gå därför Sarva-shúra, se dig om i världens tio väderstreck och se efter var Tathágatas visar sig och var deras sittplatser görs redo. Sarva-shúra, jag ska själv förkunna Dharma till de kättiska nakna asketerna från andra traditioner.”

Bodhisattva Sarva-shúra frågade: ”Genom vems övernaturliga kraft skall jag färdas härifrån, genom min egen eller genom Tathágatans övernaturliga kraft?”

Den Välsignade svarade: ”Sarva-shúra, färdas genom välsignelsen från din egen övernaturliga kraft och återvänd med hjälp av Tathágatans övernaturliga kraft.”

Då reste sig Sarva-shúra från sin plats, gick runt Tathágatan och försvann ögonblickligen.

Under tiden förkunnade Den Välsignade Dharma för kättarna från andra traditioner: ”Vänner, att födas är lidande. Födelseprocessen är i sig själv ett lidande. När en människa väl är född, uppstår rädsla för lidandet. Ur födsel uppstår fruktan för sjukdom. Ur sjukdom uppstår fruktan för ålderdom. Ur ålderdom uppstår fruktan för döden.”

”Välsignade, hur skall vi uppfatta orden ur *födelsen föds fruktan för att födas*?”

”När en människa föds uppstår det mycket fruktan. Fruktan för kungen uppstår. Fruktan för tjuvar uppstår. Fruktan för eld uppstår. Fruktan för att förgiftas uppstår. Fruktan för vind uppstår. Fruktan för vatten uppstår. Fruktan för de gärningar man har utfört, uppstår.”

När Den Välsignade förkunnade denna Dharma, om födelsens olika aspekter, blev de nakna asketerna livrädda (ytterst förskräckta) och utropade: ”Från denna stund skall vi aldrig eftersträva att födas igen!”

När Den Välsignade hade förkunnat *Sanghāta* Sutrans dharma-paryāya, nådde arton miljoner kättiska nakna asketer från andra traditioner den oöverträffade, fulländade upplysningen. Ur sitt eget följande nådde 18 000 Bodhisattvas den tionde bhumin och alla visade sig genom övernaturliga förvandlingar såsom i form av en häst, i form av en elefant, i form av en tiger, i form av en garuda, i form av berget Suméru, i former som efterliknade en svastika, medan några visade sig i form av träd. De satte sig alla ned med korslagda ben på [sina] lotustroner.

Nio tusen miljoner bodhisattvas satte sig ned vid Den Välsignades högra sida. Nio tusen miljoner bodhisattvas satte sig ned vid Den Välsignades vänstra sida, medan Den Välsignade förblev försjunken i meditation och lärde ut Dharma genom sina skickliga metoder.

På den sjunde dagen, när Den Välsignade sträckte fram sin handflata, visste han att den store bodhisattvan Sarva-shúra skulle återvända från världssystemet *Padmóttara*. Med hjälp av sina övernaturliga krafter behövde Sarva-shúra sju dagar att ta sig till *Padmóttara*. När Den Välsignade sträckte ut sin hand, befann sig bodhisattvan Sarva-shúra ögonblickligen framför honom. Efter att ha gått runt Den Välsignade tre gånger, växte hans tillit och hänförelse för Den Välsignade.

Han bugade sig med sammanförda händer inför Den Välsignade och sade: ”Välsignade, när jag färdades igenom alla världssystemen i de tio väderstrecken såg jag, genom mina övernaturliga krafter 99 000 miljoner *Buddhasfärer* och genom två övernaturliga krafter såg jag tusen miljoner Välsignade Buddhor. På den sjunde dagen kom jag fram till världssystemet *Padmóttara* och på vägen dit skådade jag likaså hundratusentals miljoner orubbliga *Buddhasfärer*.”

”Välsignade, först såg jag buddhorna, uppvisa sina övernaturliga krafter. Jag såg även Tathágatas i 92 000 miljoner *Buddhasfärer* förkunna Dharma. Under den dagen skådade jag 80 000 miljoner *Buddhasfärer*, där 80 000 miljoner tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor uppenbarade sig. Efter att ha bugat mig för alla dessa Välsignade Buddhor fortsatte jag min färd.”

”Välsignade, den dagen flög jag förbi 39 000 miljoner *buddhasfärer*. I alla dessa *buddhasfärer* visade sig 39 000 miljoner bodhisattvas, som alla nådde den oöverträffade, fulländade upplysningen den dagen. Jag gick runt dessa välsignade, tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor tre gånger och gjorde mig själv osynlig med hjälp övernaturliga krafter.”

”Välsignade, likaså i sextio miljoner *buddhasfärer* såg jag buddhor, de välsignade. Välsignade, efter att ha bugat mig inför dessa *buddhasfärer* och inför dessa buddhor, fortsatte jag min färd.”

”Välsignade, i åtta miljoner *Buddhasfärer* såg jag Tathágatas som var på väg att uppgå i nirvana. Efter att ha bugat mig även för dessa tathágatas, fortsatte jag vägen fram.”

”Vidare, Välsignade, såg jag i nittiofem miljoner *buddhasfärer* Dharmas försvinnande. Jag kände mig bedrövad och brast i gråt. Vidare såg jag många varelser från begärets tillblivelsesfär: devas, nagas, *yakshas* och *rákshasas*, som grät, plågades av ett fruktansvärt lidande. Välsignade, efter att ha bugat mig inför dessa *Buddhasfärer* med deras oceaner, Sumérubergen och länder, som alla stod i lågor, gav jag mig iväg full av misströstan.”

”Välsignade, innan jag nådde fram till världssystemet Padmóttara, såg jag likaså 500 000 miljoner troner förberedas. 100 000 miljoner troner sattes upp i det södra väderstrecket. 100 000 miljoner troner sattes upp i det norra väderstrecket, 100 000 miljoner troner i det östra väderstrecket, 100 000 miljoner troner i det västra väderstrecket och 100 000 miljoner troner ovanför. Dessa troner, som ställdes upp bestod uteslutande av *de sju ädla substanserna* och på alla dessa troner satt tathágatas och förkunnade Dharma.”

Jag blev mycket förvånad över alla dessa välsignade och frågade dessa tathágatas: ”Vad kallas detta världssystem? ”Barn av ädel härkomst, detta världssystem kallas Padmóttara”.

”Sedan, Välsignade, efter att jag hade gått runt dessa tathágatas, frågade jag efter namnet på tathágatan för denna buddhasfär.”

De svarade: ”En Tathágata, Arhat, Fullkomlig och Fulländad Buddha vid namn *Padma-gárbha* utför en Buddhas aktiviteter i denna Buddhasfär.”

”Så frågade jag dem följande: Då det [här] finns många hundratusentals miljoner Buddhor och då jag inte känner Tathágatan, Arhaten, den Fullkomlige och Fulländade Buddhan *Padma-gárbha*, vem är då han?”

Då svarade Tathágatan: ”Barn av ädel härkomst, jag skall visa dig Tathágatan, Arhaten, den Fullkomlige och Fulländade Buddhan *Padma-gárbha*.”

Då försvann alla tathágatornas kroppar och de uppenbarade sig nu som bodhisattvas – utom en tathágata. Jag bugade mig mot denne tathágatas fötter. När jag började gå dit, uppenbarade sig en tron och jag gick och satte mig på den. Och då, Välsignade, uppenbarade sig många troner, men när jag såg, att ingen satt på dessa troner, frågade jag Tathágatan: ”Välsignade, jag ser inte en enda kännande varelse på dessa troner. ”Då svarade Tathágatan: ”De varelsor, som inte har skapat orsakerna till dessa förtjänster, innehar inte kraften att sitta på dessa troner.”

”Vilka är orsakerna till de förtjänster som måste skapas för att inneha kraften att sitta på dessa troner?” frågade jag.

Den Välsignade sade: ”Lyssna, barn av ädel härkomst. De kännande varelsorna, som har hört *Sangháta* Sutrans dharma-paryáya förkunnas, kommer genom kraften av dessa förtjänster att sitta på dessa troner, för att inte nämna de som skriver ner [denna Sutra] eller läser den. Sarva-shúra, eftersom du har hört *Sangháta* Sutrans dharma-paryáya förkunnas, sitter du nu på denna tron. Hur skulle du annars kunna beträda denna buddhasfär?”

Så talade Den Välsignade och jag frågade honom följande: ”Hur stor är mängden förtjänster hos den, som lyssnar till förkunnelsen av *Sangháta* Sutrans dharma-paryáya?”

Då log Den Välsignade, Tathágata *Padma-gárbha*, och jag undrade över orsaken till Den Välsignades leende: ”Välsignade, vad är orsaken och vad är anledningen till Tathágatans leende?”

Den Välsignade sade: ”Barn av ädel härkomst, den store bodhisattvan Sarva-shúra, du som uppnått en väldig kraft, lyssna till följande. För att göra en liknelse: En *Chakravartin* som står över universums fyra kontinenter sår sesamfrön på alla dessa fyra kontinenter. Vad tror du om det, Sarva-shúra, kommer många av dessa frön att gro?”

”Många, Välsignade, många, Sugata ”, svarade Sarva-shúra.

Den Välsignade talade: ”Sarva-shúra, om en kännande varelse skulle lägga dessa sesamfrön i en hög och en annan människa skulle ta ett sesamfrö i taget och lägga det åt sidan, skulle denna kännande varelsen kunna räkna alla sesamfrön eller beskriva deras antal genom en liknelse?”

Bodhisattvan Sarva-shúra svarade: ”Välsignade, det skulle han förvisso inte vara i stånd till. Sugata, det skulle han inte kunna. Han skulle vara oförmögen till att kunna räkna dessa sesamfrön eller göra en jämförande beskrivning över deras antal.

På liknade sätt, Sarva-shúra, ingen utom Tathágatan kan göra en liknelse av mängden förtjänster från förkunnandet av *Sanghata* Sutrans dharma-paryáya. Det är på följande sätt, Sarva-shúra, för att göra en jämförelse, även om lika många Tathágatas som dessa sesamfrön skulle alla förklara orsaken av förtjänsterna från att ha hört Sanghata Sutrans dharma-paryáya förkunnas, skulle de inte kunna räkna upp alla dessa till slutet, inte ens genom jämförelser. Om det är så, behöver de ens nämnas, de som skriver ner den eller läser [denna Sutra] och har den nedtecknad?”

Bodhisattvan Sarva-shúra frågade: ”Välsignade, hur stor är mängden av förtjänster för den som skriver ner [Sanghata Sutan]?”

Den Välsignade Svarade: ”Barn av ädel härkomst, lyssna. Någon skär ner allt gräs eller hugger ner all skog till storleken av ett finger, i hela vår galax med dess miljarder världssystem. Sarva-shúra, lyssna på ännu en jämförelse. Om alla de stenar, klippor, jord eller dammpartiklar som finns i vår galax med dess miljarder världssystem skulle förvandlas till Chakravartiner som styrde över de fyra kontinenterna, skulle det vara möjligt att göra en jämförelse av mängden förtjänster dessa Chakravartiner skapar?”

Sarva-shúra svarade: ”Välsignade, det skulle inte vara möjligt, med undantag för [jämförelsen med] Tathágatornas [förtjänster].”

”På liknade sätt, Sarva-shúra, är det omöjligt att göra en jämförelse över den mängd förtjänster någon skapar, när han skriver ner denna *Sanghata* Sutra Dharma-paryáya . Den som skriver ner blott en stavelse av denna dharma-paryáya kommer att skapa en ännu större mängd av förtjänster [än Chakravartinerna], trots att deras förtjänster är väldigt många. På liknande sätt, Sarva-shúra, kan mängden av förtjänster hos den store bodhisattvan, som håller fast vid och utövar Mahayanas heliga Dharma inte överglänsas av Chakravartinerna. På liknande sätt kan inte någon jämförelse göras över mängden förtjänster för någon, som skriver ned Sanghata Sutrans Dharma-paryáya.”

”Sarva-shúra, denna Sanghata Sutra uppenbarar en förtjänsternas skattkammare. Den lugnar alla villfarelser, den får alla Dharmas lyktor att lysa ännu klarare. Den övervinner alla de onda maras. Den får alla buddhisattvornas hemvister att skina ännu klarare. Den ger upphov till ett fullständigt förverkligande av alla Dharmas.”

Så talade Den Välsignade och då yttrade den store bodhisattvan Sarva-shúra: ”Välsignade, att leva i kyskhet celibat är mycket svårt. Om någon undrar varför det är så, så är en Tathágatas utövande mycket sällsynt. På liknande sätt är ett kyskt levnadssätt mycket sällsynt. Den, som avger ett löfte till ett liv i celibat, kommer att direkt kunna skåda Tathágatan. Dag och natt kommer den [kyske] att kunna skåda Tathágatan. Och när han direkt kan skåda Tathágatan både dag och natt, skådar han en buddhasfär. Då han skådar en buddhasfär, ser han alla skatterna. Han kommer inte att känna fruktan, när hans dödsstund är kommen. Han kommer

aldrig igen att födas ur en moders sköte. Han kommer inte att uppleva någon sorg [igen]. Han kommer inte att vara fjättrad av lidelsernas bojor.”

Så talade han och Den Välsignade sade till den store bodhisattvan Sarva-shúra: ”Sarva-shúra, en tathágatas uppenbarande är sällsynt.”

”Det är sällsynt, Välsignade. Det är förvisso svårt att finna, Sugata.”

Då sade Den Välsignade: ”På liknande sätt, Sarva-shúra, är denna *Sanghata* Sutra dharma-paryáya svår att finna. Sarva-shúra, de vars öron hör denna *Sanghata* Sutra dharma-paryáya, kommer att minnas sina forna liv i åttio eoner. I 60 000 eoner kommer de att vara härskande Chakravartiner. I 8 000 eoner kommer de att besitta Indras ställning. I 20 000 eoner kommer de att återfödas med lika mycket lycka, som Gudarna i *De Rena Länderna*. I 38 000 eoner kommer de att vara den store *Brahma*. I 99 000 eoner kommer de inte att falla ner i de lägre återfödelseernas sfär. I 100 000 eoner kommer de inte att återfödas som *pretas*. I 28 000 eoner kommer de inte att återfödas som djur. I 13 000 eoner kommer de inte att återfödas i *asuras* sfär. Deras död kommer inte att orsakas av vapen. I 25 000 eoner kommer deras visdom att vara oförvanskad. I 7 000 eoner kommer de att utöva vishet. I 9 000 eoner kommer de att vara vackra och förtjusande, med kroppar lika fulländade, som en Tathágatas. I 15 000 eoner kommer de inte att födas som fruar. I 16 000 eoner kommer de inte att drabbas av sjukdomar. I 35 000 eoner kommer de att äga det gudomliga ögat. I 19 000 eoner kommer de inte att födas i nagas sfärer. I 60 000 eoner kommer de inte att överväldigas av vrede. I 7 000 eoner kommer de inte att födas in i fattigdom. I 80 000 eoner kommer de att verka på två kontinenter. Även om de skulle födas in i fattigdom, kommer de att äga följande ynnest: I 12 000 eoner kommer de inte att födas blinda. I 13 000 eoner kommer de inte att födas i de lägre sfärerna. I 11 000 eoner kommer de som visa män eller kvinnor att förespråka tålmod.”

Likaså, när medvetandet börjar slockna vid dödsögonblicket, kommer de inte att ha felaktiga uppfattningar. De kommer inte att överväldigas av vrede. I den östra riktningen kommer de att se lika många buddhor, Välsignade, som det finns sandkorn i tolv Ganges floder. I den södra riktningen kommer de att skåda tjugo miljoner buddhor. I den västra riktningen kommer de att se lika många buddhor, Välsignade, som det finns sandkorn i tjugofem Ganges floder. I den norra riktningen kommer de att skåda lika många buddhor som det finns sandkorn i åttio Ganges floder. I riktningen ovanför kommer de att skåda 90 000 miljoner buddhor. Välsignade, i riktningen nedanför kommer de att skåda lika många buddhor som det finns sandkorn i 100 miljoner Ganges floder och de kommer alla att säga till barnet av ädel härkomst: ”Barn av ädel härkomst, du har hört *Sanghata* Dharma-paryáya och kommer därför i dina framtida liv att förlänas många goda egenskaper, välgång och lycka. Frukta därför inte.” Så lugnar de denne med dessa ord.

”Oh, barn av ädel härkomst, har du sett så många hundratusentals, miljontals myriader tathágatas som det finns sandkorn i miljoners myriader Ganges floder?”

[Sarva-shúra]: ”Det har jag sett, Välsignade, det har jag sett, Sugata.”

[Den Välsignade]: ”Oh, barn av ädel härkomst, dessa Tathágatas har kommit för att se dig.”

[Sarva-shúra]: ”Vilka är de goda gärningar jag har utfört, för att så många Tathágatas har kommit hit till mig?”

”Lyssna, barn av ädel härkomst. Du har haft ynnesten att födas i denna människokropp, du har hört *Sanghata* Dharma-paryáya och genom det skapat ett ofantligt antal förtjänster”, sade [Den Välsignade].

Sarva-shúra svarade: ”Välsignade, om detta leder till en sådan enorm mängd förtjänster, behöver jag då ens nämna dem som lyssnar uppmärksamt på hela [Sanghata Sutan]!”

Den Välsignade yttrade: ”Var tyst, var tyst. Lyssna, barn av ädel härkomst, så skall jag beskriva för dig mängden av förtjänster från blott en strof på fyra rader [ur denna Sutra]. Barn av ädel härkomst, för att göra en liknelse, är mängden av dessa förtjänster även större än den som finns hos lika många tatháguas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor, som det finns sandkorn i tretton Ganges floder.

Om någon hör blott en strof på fyra rader ur denna Sanghata Dharma-paryáya, kommer han att anropa en mycket större mängd av förtjänster, än den som visar vördnad för lika många tatháguas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor, som det finns sandkorn i tretton Ganges floder, behöver jag ens nämna dem, som uppmärksamt lyssnar på hela [Sanghata Sutan]?”

”Barn av ädel härkomst, lyssna angående dem som uppmärksamt hör på denna *Sanghata* dharma-paryáya i sin helhet: Om det fanns lika många Chakravartiner, som det finns sesamfrön planterade i galaxens alla miljarder världssystem och en förmögen människa med många ägodelar och rikedomar, skänkte offergåvor till alla dessa Chakravartiner, skulle mängden av förtjänster vara mycket större hos den människan som skänker offergåvor till en *strömmens beträdare*. Om alla dessa kännande varelserna i galaxens alla miljarder världssystem var *strömmens beträdare*, och en människa skänkte offergåvor till dem alla, skulle mängden av förtjänster vara mycket större hos den människan, som skänker offergåvor till de en *gång återvändande*. Om alla dessa kännande varelserna i galaxens alla miljarder världssystem var alla en gång återvändande, och en människa skänkte offergåvor till dem alla, skulle mängden av förtjänster hos en människa, som skänker offergåvor till *den aldrig återvändande*, vara mycket större. Om alla dessa kännande varelserna i galaxens alla miljarder världssystem var de aldrig återvändande, och en människa skänkte offergåvor till dem alla, skulle mängden av förtjänster hos en människa, som skänker offergåvor till en Arhat vara mycket större. Om alla dessa kännande varelserna i galaxens alla miljarder världssystem var Arhats och en människa skänkte offergåvor till dem alla, skulle mängden av förtjänster hos en människa, som skänker offergåvor till en pratyéka-Buddha vara mycket större. Om alla dessa kännande varelser från galaxens alla miljarder världssystem var Pratyeka-Buddhor och en människa skänkte offergåvor till dem alla, skulle mängden av förtjänster hos en människa, som skänker offergåvor till en Bodhisattva, vara mycket större. Om alla dessa kännande varelser från galaxens alla miljarder världssystem var Bodhisattvas, och en människa skänkte offergåvor till dem alla, skulle en människa, vars sinne fyllts av ren tro till en Tathágata och vars sinne uppfyllts av ren tro till lika många Tatháguas, vilkas antal fullständigt kan fylla hela galaxen med alla dess miljarder världssystem, frambringa den, som hör denna *Sanghata* Dharma-paryáya en mycket större mängd av förtjänster, än denne. Sarva-shúra, behöver de då ens nämnas, som med sinnet uppfyllt av ren tro bugar, fullt utsträckta på marken, för denna *Sanghata* dharma-paryáya!”

”Vad tror du Sarva-shúra? ”Är vanliga människor i stånd att lyssna på denna sutra? Även om de skulle höra den skulle inte tron börja gro inom dem.”

”Lyssna Sarva-shúra, finns det någon människa, som kan dyka ner ända till botten av den väldiga oceanen?” ”Det finns det inte, Välsignade”, svarade Sarva-shúra.

”Finns det, Sarva-shúra, någon sådan kännande varelse, som skulle kunna tömma allt vatten ur den väldiga oceanen med en hand?”, frågade Den Välsignade.

”Det finns det inte, Välsignade. Det finns det inte, Sugata.”

Den Välsignade talade och sade: ”Sarva-shúra, på liknande sätt som det inte finns någon kännande varelse som kan tömma oceanen, kan inte heller en varelse med ovärdiga motiv lyssna till denna Dharma-paryáya. Sarva-shúra, de som inte har sett lika många miljoner tathágatas, som det finns sandkorn i åttio Ganges floder, kan inte skriva ner denna *Sangháta* Dharma-paryáya. De, som inte har sett lika många tathágatas, som det finns sandkorn i nittio Ganges floder, kan inte lyssna till denna dharma-paryáya.

De som inte har sett hundratusentals myriader av miljontals tathágatas, kommer, efter att ha hört denna Dharma-paryáya, att vända sig bort från den. Sarva-shúra, de som har sett så många som 100 miljoner Tathágatas som det finns sandkorn i Ganges floden, kommer, när de hör denna dharma-paryáya, att fyllas med tillit. De kommer att känna glädje och de kommer att förstå det på ett riktigt sätt, precis som det är. De kommer att förlita sig på denna *Sangháta* dharma-paryáya och de kommer inte att vända sig bort från den.”

”Lyssna, Sarva-shúra. De som skriver ner blott en enda vers på fyra rader av denna *Sangháta* Sutra, när de passerar 95 000 miljoner världssystem kommer deras buddhasfärer att bli precis som *Sukhávatis* världssystem. Sarva-shúra, dessa varelsers livslängd kommer att vara 84 000 eoner.”

”Sarva-shúra, lyssna. För de stora bodhisattvorna, som har hört blott en enda strof på fyra rader ur denna *Sangháta* dharma-paryáya är det på följande sätt; Sarva-shúra, för att göra en liknelse: en kännande varelse har begått fem illgärningar eller ledde någon till att begå dessa [fem illgärningar], eller gladde sig åt att någon annan begått dessa [fem illgärningar], vilka leder till omedelbar vedergällning. Dessa kännande varelses kommer i kraft av att ha lyssnat till blott en strof på fyra rader ur denna dharma-paryáya, att kunna renas från den dåliga karma de har skapat. Så är det.”

”Lyssna, Sarva-shúra, jag skall förklara andra goda egenskaper [hos denna sutra]. För att göra en liknelse: en kännande varelse förstör stupor, orsakar splittring inom Sangha, stör en Bodhisattva i hans *samadhi*, skapar hinder för en Buddhas visdom och dödar människor. Efteråt känner varelsen ånger och är kvalfylld. ”Jag är förlorad i denna kropp, förlorad är jag också i mitt nästa liv. Jag duger inget till!”

”Med dessa tankar uppkommer smärtsamma, intensiva funderingar och han erfar plågsamma, outhärdliga känslor. Sarva-shúra, alla andra föraktar honom. Denna kännande varelse är bränd och duger inget till. Likaså blir han värdelös med tanke på [både] världsliga och övernaturliga ting. Han kommer under många eoner att vara som en förkolnad timmerstock. Denne man kommer att vara som förkolnade bjälkar och pelare i ett vackert målat hus, som genom detta förlorar sin prakt. Inte heller i denna värld är han fager. Vart han än går, kommer kännande varelses att klandra och slå honom och när han grips av hunger och törst kommer han inte att finna något att äta och dricka. Detta orsakar honom lidande. Genom att erfara hunger, törst och bli slagen, blir han påmind om de stupor han har förstört och de fem illgärningarna, vilka leder till omedelbar vedergällning.”

Då tänker mannen: ”Vart skall jag gå? Vem skall beskydda mig?” Lidandet gör honom bedrövad och han tänker: ”Då ingen beskyddare finns för mig, går jag till ett berg eller ett stup och ändrar mitt liv där.”

Han säger:

Då jag fem illgärningar har utfört,
är jag bränd för alltid, likt en förkolnad trädstam.
Motbudande är jag i detta liv,

ej heller vacker är jag i mitt nästa [liv].

Ej vacker är jag heller inombords
Och på utsidan är jag inte någon skönhet.
Till illgärningar ledde mina brister mig
Och genom dessa kommer jag att födas
I de lägre sfärerna.
Lidandet jag kommer att få skörda
I vilken lägre form jag än återföds.

När han grät och tårarna nästan kvävde honom,
Hörde även gudomarna hans jämmerfyllda skri:
Ack till lägre sfärer färdas jag,
Inget hopp finns det i livet bortom detta.

Då sade devas till honom:
”Dåraktiga människa, släpp dessa plågsamma tankar och gå!”

”Fadern och modern har jag bragt om livet.
Fem illgärningar har jag begått.
Ingen tillflykt finns för mig,
Endast lidandet väntar mig.
Till bergets topp jag tar mig upp,
Och kastar mig utför.”

Gå inte dit, du dåraktige man.
Med ditt ondskefulla sinne
Har redan mycket ont begåtts.
Utför därför inte denna syndfulla handling!

De som så sig själva skadar,
Hamnar i ett plågsamt helvete.
De kommer att sörja och gråta,
Så att de ner till marken faller.

Ingen blir en buddha genom en sådan handling.
Inte heller en bodhisattva.
Inte heller träder denne in
I Shravakernas farkost.
Genom annan handling sträva -
Gå till berget, där Den Vise dväljs.

Han gick och skådade den ädle Vise,
Och bugade i vördnad mot den Vises fötter.

”Helige Vise, var min tillflykt!
Av lidande och fruktan är jag betyngd,
Du Vise, alla varelsernas väsen, hör på mig!
Jag ber dig att sitta ned och ge tanken rum”.

Förklara dygdens Dharma för mig här och nu,
Då skräck och plåga tynger mig.
Jag ber dig sitta ner, om så blott för en stund

Och låta mig bekänna de missgärningar jag har begått.
Jag ber dig, Helige Vise, tala till mig!

Den Vise svarade:
Av bedrövelse du gråter
Och utmattad är av sorg.
Plågad av hunger och av törst
I de tre världarna du hopplöst irrar kring .
Ät därför av maten jag dig ger.

För att tillfredställa kroppens behov, gav Den Vise honom mat:

”Efter att denna smakliga måltid du ätit,
Kommer du att känna dig helt tillfreds.
Efter det skall jag för dig förkunna Dharma
Som renar all ondska.”

[Mannen] åt genast upp all den goda maten,
Tvättade händerna efter måltiden och gick runt Den Vise [i vördnad].
Han satte sig ned med korslagda ben
För att berätta om alla sina illgärningar.

Fader och moder har jag dödat,
Förstört stupor likaså,
Och hindrat en Bodhisattva
Från att nå Upplýsningen.

När Den Vise hörde dessa ord, svarade han:

Många illgärningar har du begått,
Därför, å människa, syndfull du är.
Bekänn de illgärningar som du begått
Eller som du uppmuntrat andra att begå.

I det ögonblicket överväldigades han
av en kvalfull själslig smärta och utropade, bedrövad av skräck:
Vem skall vara min beskyddare?
Då illgärningar jag har begått,
Endast lidandet väntar mig.

Sedan ställde han sig på knäna och talade sålunda till Den Vise:
Jag bekänner de illgärningar jag har begått
Eller uppmuntrat någon annan till att begå.
Låt mig inte uppleva lidandet,
För allt det onda jag utfört.

Jag ber, helige Vise, om att komma dig närmare.
Helige Vise var min tillflykt.
Låt mig fridfull, utan ånger vara
Och stilla min dåliga karma.

Då talade Den Vise tröstande till mannen: ”Din tillflykt skall jag vara, ditt stöd och en vän, som dig skyddar. Lyssna därför till Dharma utan att frukta. Har du hört blott något ur Dharma-paryáyan, som kallas *Sanghata*?”

”Nej, jag har aldrig hört talas om den.”

Den Vise yttrade: ”Vem skulle lära ut Dharma till en alldeles förbränd varelse, om inte de, som lever och handlar utifrån medkänsla och därför lär ut Dharma till kännande varelser?”

Den Vise sade: ”Barn av ädel härkomst, lyssna vidare. För oräkneliga och omätliga eoner sedan fanns en rättfärdig Dharmakung vid namn Víkala-chándra. Barn av ädel härkomst, en son föddes hos kungen Víkala-chándra.”

Därpå samlade den store kungen Víkala-chándra brahmanerna och sade till dem:

”Brahmaner, vilket tecken ser ni för den nyfödde?”

Då svarade de teckentydande brahmanerna: ”Store kung, vi ser inget bra [tecken]. Den nyfödde är inte bra.”

”Vad kommer det att bli av honom?”, undrade kungen.

”Om detta barn uppnår sjuårsåldern, kommer han att vara en fara för sin mors och fars liv,” varpå kungen svarade: ”Även om det är fara för mitt liv, kommer jag inte att döda min son. Det är ytterst sällsynt att födas som en människa och jag skall inte skada någon människokropp.”

Därpå växte barnet snabbt. Vid en månads ålder hade han växt lika mycket som andra växer på två år. Kung Víkala-chándra insåg då att barnet växte så fort på grund av den karma som kungen själv ansamlat.

Då gav kungen sitt kungadöme till barnet och sade: ”Må du bli en oerhört mäktig och ryktbar kung. Härska rättfärdigt i enlighet med Dharma och inte genom det som inte är Dharma.”

Efter att ha överlämnat kungadömet till barnet tilldelade han honom titeln kung. Kung Víkala-chándra lämnade därmed det kungliga ämbetet i sitt rike.

Då begav sig miljoner ministrar till den plats där Kung Víkala-chándra befann sig och när de hade kommit fram, talade de till Kung Víkala-chándra: ”Oh, store kung, varför regerar du inte längre över ditt rike?”

Då svarade kungen: ”Under ett oräkneligt antal eoner var jag en härskare med kungadömen, rikedom och makt, dock var jag aldrig tillfreds. Inte långt därefter dräpte sonen sin fader och moder och ansamlade därmed en illgärningens karma av den omedelbara vedergällningens slag.”

Oh, människa, jag minns även när denne kung kände ett väldigt lidande och han grät ångerfullt så att tårarna nästan kvävde honom. Jag kände en stark medkänsla för honom växa inom mig, så jag gick [till denne kung] och förkunnade Dharma. När han hörde denna Dharma, renades hans illgärningar av den omedelbara vedergällningens slag, snabbt och fullständigt.

Den Vise sade: ”De stora asketer, som hör *Sanghata* Dharma-paryáya, sutrornas konung, förlänas en oöverträffad Dharmakälla, renas från alla sina illgärningar och blir kvitt alla sina villfarelser.”

Lyssna uppmärksamt på min förkunnelse
Av den Dharma, som snabbt skall dig befria.

Om så blott en strof på fyra rader
Förkunnas i en oupphörlig ström,
Renas den som hör den, från alla sina synder,
Och blir en strömmens beträdare.

Varelser som är fjättrade av fruktan för helvetet,
Befrias fullständigt med dessa högtidliga ord.

Då reste sig mannen från sin plats,
Förde ihop handflatorna
Och bugade med huvudet nedböjt.
Han uttryckte sin uppskattning, genom att säga ”Utmärkt!”

”Utmärkt, mina dygdiga vänner!
Utmärkt, alla ni, som lär ut den stora metoden,
Sanghāta Sutra, som tillintetgör allt ont
För alla de, som hör den är det utmärkt!”

Då, vid denna tid, förde 12 000 devasöner samman sina handflator och kom ner till Den Vise från himlen. De bugade sig för Den Vise och sade: ”Välsignade, store Asket, hur långt tillbaka i tiden sträcker sig ditt minne?”

Likaså kom fyra miljoner nagakungar och 18 000 yakshakungar dit. Efter att ha bugat sig, med sammanförda händer för Den Vise, frågade de: ”Store Mästare, hur långt tillbaka i tiden sträcker sig ditt minne?”

Den Vise svarade: ”I hundratusentals myriader av miljoner oräkneliga eoner.”
De frågade: ”Vilken slags dygdig karma kan på ett ögonblick fullständigt rena all ens onda karma?”

Den Vise svarade: ”Genom att lyssna till *Sanghāta* Dharma-paryāya. Alla kännande varelser, som samlats här och som känner en tillit, när de lyssnar till denna Dharma-paryāya, förutsägs uppnå den oöverträffade, fullständiga Upplysningen. De människor som har begått de fem illgärningarna [av den omedelbara vedergällningens slag], kommer att fullständigt kunna uttömma och helt och hållet rena sin onda karma genom att blott lyssna till denna Dharma-paryāya vid namn *Sanghāta*.”

”Under oräkneliga hundratusentals myriader av miljontals eoner kommer portarna till de lägre återfödelsfärderna att vara stängda, medan de trettiotvå portarna till gudarnas världar kommer att vara öppna. Om detta är vad som sker med den människan, som läser blott en vers på fyra rader ur denna *Sanghāta* Dharma-paryāya, behöver det ens nämnas vad som väntar den som betygar vörndnad med blommor, rökelse, parfym, blomsterkransar, lotioner, puder, munkkläder, parasoller, baner och flaggor och som ärar [*Sanghāta* Sutrarn] med egenhändiga målningar och offergåvor, genom att spel på cymbaler och musikinstrument och som en gång med glädje uttalar: ”Väl talat! Denna *Sanghāta* är utmärkt, utmärkt!”

Därpå sade den store bodhisattvan Sarva-shūra till Den Välsignade: ”Välsignade, hur stor är mängden förtjänster för den som vid framförandet av *Sanghāta* Dharma-paryāya blott med sammanförda händer bugar [i vörndnad]?”

Den Välsignade sade: ”Lyssna, barn av ädel härkomst. Även de, som har begått fem illgärningar [av den omedelbara vedergällningens slag], eller som har uppmuntrat andra till att begå dessa, om de bugar med sammanförda händer när de hör blott en vers på fyra rader ur

denna *Sangháta* Dharma-paryáya framföras, kan fullständigt renas [från all sin onda karma], behöver det ens nämnas vad som väntar dem som lyssnar på *Sangháta* Dharma-paryáya i sin helhet?

De senare kommer att anhopa en oerhört mycket större mängd av förtjänster än de förra.

Barn av ädel härkomst, för att leda dig till insikt om denna *Sangháta* Sutrans innebörd, skall jag, Sarva-shúra, göra följande liknelse: från en plats, där solen aldrig går upp och där nagakungen Anavatáptas palats finns, utmynnar fem väldiga floder. Om någon människa skulle räkna dropparna i dessa fem väldiga floder, skulle de nå slutet på sitt räknande av dessa droppar?"

"Det är inte möjligt, Välsignade."

"På liknande sätt, Sarva-shúra, är det inte möjligt att räkna upp alla förtjänsterna av denna *Sangháta* Dharma-paryáya, även om någon skulle räkna i hundra eller till och med tusen eoner. Vad tror du, Sarva-shúra, är det inte svårt att förklara denna *Sangháta* Dharma-paryáya om så blott under ett ögonblick?"

"Välsignade, den tar på sig stora vedermödor."

Den Välsignade sade: "Det är ännu svårare att förklara [hela] *Sangháta* Dharma-paryáya. För att göra följande liknelse: lika omöjligt som det är att räkna alla dropparna i de fem väldiga floderna som har sin källa i Sjön Anavatápta, är det inte möjligt att mäta svårigheterna med att förklara [hela *Sangháta* Sutrán]."

Sarva-shúra frågade: "Vilka är dessa fem väldiga floder?"

Den Välsignade sade: "De är Ganges, Síta, Vákshu, Yámuna och Chandra-bhága. Dessa fem väldiga floder rinner ner i den stora oceanen. I var och en av dessa fem väldiga floderna utmynnar femhundra andra floder. Sarva-shúra, dessa fem väldiga floder kommer även ner från himlen med tusen utmynnande floder och alla dessa floder tillfredställer de levande varelserna."

Sarva-shúra frågade: "Vilka är de tusen som åtföljer dem?"

Den Välsignade svarade: "Súndari åtföljs av tusen [floder], Shámkha åtföljs av tusen, Vahánti åtföljs av tusen, Chitra-séna åtföljs av tusen och Dharma-vrítí åtföljs av tusen. Var och en av dessa väldiga floder åtföljs av tusen [andra] floder.

Dessa floder faller regn på planeten jorden. Sarva-shúra, när regndropparna faller ner, växer och frodas blommor, frukter och grödor. När regnet strömmar ner mot jorden, blir det till vatten, som mättar och bringar lycka åt fält och trädgårdar.

Som en jämförelse, Sarva-shúra, en varelsernas härskare gör alla lyckliga på jorden. På liknande sätt, Sarva-shúra, förkunnas denna *Sangháta* Dharma-paryáya för många varelsers lycka och välgång. En människas livstid är inte densamma som gudarnas i de Trettio-tres himmelrike. Om du frågar mig, Sarva-shúra, vilka gudarna i de Trettio-tres himmelrike är, så är de devas vars härskare är Indra.

Sarva-shúra, det finns levande varelser vars tal är rent och ingen liknelse kan beskriva mängden av deras förtjänster. Sedan finns det kännande varelser vars tal är klandervärt och ingen liknelse kan beskriva deras många återfödelser i helveten och som djur. De kännande varelserna som kommer att uppleva lidandet i helvetets, djurens och de hungriga andarnas sfärer har inte någon tillflykt. För dem finns inget hopp och de faller gråtande ner i helvetets sfär. De skall betraktas som vara under inflytande av odygdiga vänner. De kännande varelser vars tal är rent och där ingen liknelse kan beskriva mängden av deras förtjänster, dessa

varelser skall betraktas vara under inflytande av dygdiga vänner. Den som ser en dygdig vän ser en tathágata. Den som ser en tathágata renas från all ondska. När varelsernas härskare bringar lycka på jorden, kan ingen liknelse beskriva den lycka alla jordens varelser då känner.

På liknade sätt Sarva-shúra, uppfyller denna *Sanghata* Dharma-paryáya en Buddhas gärningar för de kännande varelserna på planeten jorden. De som inte har hört *Sanghata* Dharma-paryáya är oförmögna att uppnå den oöverträffade, fullständiga upplysningen. De är oförmögna att vrida Dharmas hjul. De är oförmögna att slå på Dharmas gong. De är oförmögna att sitta på Dharmas lejontron. De är oförmögna att beträda Nirvanas sfär. De är oförmögna att lysa med oräkneliga ljusstrålar. På liknade sätt, Sarva-shúra, är de, som inte har hört denna *Sanghata* Dharma-paryáya oförmögna att sitta i upplysningens hjärta.

Sarva-shúra sade: ”Välsignade, jag ber dig att klargöra en fråga. Sugata, jag ber dig att klargöra en fråga.” Den Välsignade svarade: ”Sarva-shúra, fråga mig om allt du önskar veta och jag skall skingra dina tvivel.”

Då frågade Sarva-shúra: ”Vem är den Vise som befriade levande varelser från de fem illgärningarnas karma och som sedan ledde dessa varelser en efter en till nivån av en aldrig återvändande?”

Den Välsignade yttrade: ”Djupsinniga är buddhornas ord, lyssna på mig Sarva-shúra”:

Sanghata Sutran är en lärare,
Som uppenbarar sig i form av en vis man.
Genom medkänslan uppenbarar *Sanghata* även buddhornas kroppar.

Den undervisar i lika många former,
Som det finns sandkorn i floden Ganges.
Den undervisar i en Buddhas form,
Den undervisar om Dharmas innersta väsen.

Den som vill skåda en Buddha,
[skall veta att] *Sanghata* är likvärdig en Buddha.
Varhelst *Sanghatan* befinner sig,
Befinner sig också alltid Buddha.

Den Välsignade fortsatte: ”Lyssna, barn av ädel härkomst. Sarva-shúra, för mycket länge sedan, för oräkneliga nittionio eoner tillbaka i tiden, framträdde tolv miljoner buddhor. Då framträdde även en tathágata vid namn Ratnóttama och jag utövade givmildhet och ärade de tolv miljoner buddhorna med namnet Chándra. Jag uppvaktade dem med mat, dryck, parfymer, blomsterkransar, lotioner, utsökta maträtter och allt annat som kunde behaga dem och göra deras tillvaro angenäm. När jag vördade dem på detta sätt, minns jag att jag förutspåddes uppnå den oöverträffade, fullständiga upplysningen. ”

”Sarva-shúra, jag minns, att arton miljoner Buddhor vid namn Rátnavabhasa framträdde. Då utövade jag också givmildhet och ärade dessa 18 miljoner buddhor, alla vid namn Garbháséna med parfymer, blomsterkransar, lotioner, smycken och dekorativa dräkter som offrades till var och en av dem. När jag uppvaktade dem på detta sätt, förutspåddes jag uppnå den oöverträffade, fullständiga upplysningen. ”

”Sarva-shúra, jag minns tjugo miljoner buddhor och var och en av dessa tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor hette Shikhi-sámbhava. Sarva-shúra, jag minns tjugo miljoner buddhor och envar av dessa tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor

hette Káshyapa. Då utövade jag också givmildhet och ärade tathágatas med parfyper, blomsterkransar och lotioner och jag vördade dem på det sätt, som det anstår en tathágata. Även då förutspåddes jag uppnå den oöverträffade, fullständiga upplysningen

”Sarva-shúra, sexton miljoner buddhor vid namn Buddha Vimala-prabhása framträdde och på den tiden var jag en förmögen man med väldiga rikedomar och många ägodelar. Jag avsåg mig all rikedom och uppvaktade dessa sexton miljoner buddhor med sittkuddar, klädnader, parfyper, blomsterkransar, lotioner och filter på ett sätt som det anstår en buddha. Även då förutspåddes jag uppnå den oöverträffade, fullständiga upplysningen. Detta minns jag, men själva tidpunkten för förutsägelsens uppfyllande hade då ännu inte inträffat.”

”Lyssna, Sarva-shúra. Nittiofem miljoner buddhor framträdde i världen och var och en av dessa tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor hette Shakyamuni. På den tiden var jag en rättfärdig Dharmakung och jag uppvaktade dessa nittiofem miljoner tathágatas vid namn Shakyamuni med parfyper, blomsterkransar, lotioner, sittkuddar, kläder, rökelse, fanor och flaggor. Då minns jag, att jag förutspåddes uppnå den oöverträffade, fullständiga upplysningen”.

”Sarva-shúra, nitton miljoner tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor vid namn Krakatsúnda framträdde i världen. På den tiden var jag en ung förmögen brahman med väldiga rikedomar och många ägodelar. Jag avsåg mig alla rikedomar och uppvaktade alla dessa tathágatas med parfyper, blomsterkransar, lotioner, sittkuddar och kläder. Efter att ha vördat var och en av dem på det sätt som dem anstår, förutspåddes jag uppnå den oöverträffade, fullständiga upplysningen. Detta minns jag men själva tidpunkten för förutsägelsens uppfyllande hade då ännu inte inträffat.”

”Sarva-shúra, arton miljoner buddhor. Alla dessa tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor vid namn Kánakamúni framträdde i världen. Då utövade jag givmildhet och uppvaktade alla dessa tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor med rökelse, blomsterkransar, lotion, sittkuddar, kläder och dekoration. Jag vördade dem på det sätt, som det anstår en tathágata och förutspåddes då uppnå den oöverträffade, fullständiga upplysningen. Detta minns jag, men tiden och omständigheterna för förutsägelsens uppfyllande hade då ännu inte inträffat.”

”Sarva-shúra, tretton miljoner buddhor. Alla dessa tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor vid namn Avabhása-shri framträdde i världen. Jag uppvaktade dessa tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor med sittkuddar, kläder, parfyper, lotioner, filter och dekorationer. Jag vördade dem på det sätt, som anstår en tathágata. Dessa tathágatas undervisade dharma från olika synvinklar för att förklara dharmas innebörd och metoder för disciplin. Vid den tiden förutspåddes jag uppnå den oöverträffade, fulländade upplysningen. Detta minns jag, men tiden och omständigheterna för förutsägelsens uppfyllande hade då ännu inte inträffat.”

”Sarva-shúra, tjugofem miljoner tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor, alla vid namn Pushya framträdde i världen. På den tiden var jag en [världsfrånvärd] munk och vördade dessa tathágatas. På liknande sätt, som Anánda tjänar mig nu, tjänade jag dessa tathágatas och då förutspåddes jag uppnå den oöverträffade, fulländade upplysningen. Detta minns jag, men tiden och omständigheterna för förutsägelsens uppfyllande hade då ännu inte inträffat.”

”Sarva-shúra, tolv miljoner tathágatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor vid namn Vipáshyin framträdde i världen. Jag betygade min vördnad för dessa tathágatas med sittkuddar, parfyper, blomsterkransar och lotioner. Jag tjänade dem på ett sätt som anstår en

tathágata. Då minns jag, att vid tiden när jag blev munk, förutspåddes jag uppnå den oöverträffade, fulländade upplysningen. Snart därefter framträdde den siste Vipashyin och förkunnade denna *Sanghāta* Dharma-paryāya det visste jag. Ett regn av sju ädla substanser föll då ner på jorden och alla jordens varelser befriades från fattigdom. Just då förutspåddes jag uppnå den oöverträffade, fulländade upplysningen. Efter detta gavs inga fler profetior till mig under en lång tid.”

”Vid vilken period var det? Hur länge varade den?”, [frågade Sarva-shúra]

Den Välsignade yttrade då: ”Lyssna, Sarva-shúra. En oräknelig eon senare framträdde i världen en tathágata, arhat, fullkomlig och fulländad buddha Dipámkara. Vid den tiden var jag en ung brahman vid namn Megha, som levde ett kyskt liv. När jag skådade tathágata Dipámkara strödde jag sju úpala-blommor [framför hans fötter i en vördnadsbetygelse] och tillägnade [förtjänsterna från denna handling] för uppnåendet av den oöverträffade, fulländade upplysningen. Denne tathágata förutspådde mig: Unge brahman, om ett oräkneligt antal eoner i detta världssystem blir du en tathágata, arhat och en fullkomlig och fulländad buddha vid namn Shakyamuni.”

”Sarva-shúra, därefter satte jag mig i rymden på tolv palmers höjd och uppnådde ett tillstånd av insikt om företeelsers icke-uppkomst. Jag mindes som om det var igår eller idag, alla dygdens ursprung från ett levnadssätt i kyskhet under otaliga eoner, då jag också uppnådde fulländning.

”Därutöver, Sarva-shúra, ledde jag en efter en de kännande varelserna i hundratusentals miljoners myriader, till den dygdiga dharman. Och nu, Sarva-shúra, när jag har nått den oöverträffade, fulländade upplysningen, behöver jag ens nämna min önskan att vara till gagn för andra kännande varelser? Sarva-shúra, i många skepnader undervisar jag dharma till de kännande varelserna.”

”Jag lär ut dharma i den form som behövs för att tygla dem. I devornas värld undervisar jag dharma i en devas skepnad. I nagornas rike undervisar jag dharma i en nagas skepnad. I yakshernas rike undervisar jag dharma i en yakshas skepnad. I pretornas rike undervisar jag i en pretas skepnad. I människornas värld undervisar jag dharma i en människans skepnad. Till de kännande varelser som skall tyglas av en buddha, undervisar jag dharma i en buddhas skepnad. Till de kännande varelserna, som skall tyglas av en bodhisattva, undervisar jag dharma i en bodhisattvas skepnad. Vilken skepnad det än krävs för att tygla en kännande varelse, i exakt den skepnaden undervisar jag varelsen om dharma.”

”Således, Sarva-shúra, lär jag ut Dharma till de kännande varelserna på många sätt. Om någon undrar varför det är så Sarva-shúra, är det för att olika kännande varelser lyssnar till dharma på skilda sätt. Därför kommer de likaså att skapa förtjänsternas rötter inom skilda områden.”

”De kommer att utöva generositet, de kommer att utföra goda gärningar. De kommer också att outtröttligt meditera över och minnas döden. De kommer att utföra alla goda gärningarna. De kommer genom att lyssna på dharma minnas förtjänsternas rot som ger upphov till en varaktig lycka och är till gagn för devas och människor.”

Således, Sarva-shúra, så fort de hör *Sanghāta* Dharma-paryāya, blir deras goda kvaliteter och fördelarna omätliga. Då talade dessa kännande varelser till varandra och sade:

”När vi ser på det som gjorts och ansamlats, måste något mer spira fram ur detta och leda till den oöverträffade, fulländade upplysningen. När resultatet av de andliga övningarna mognat är dessa till gagn för alla kännande varelser.”

De, som har sin tillit till dharma kommer att säga: ”Detta är en dharma som fullständigt stämmer överens med hur verkligheten är beskaffad.” Resultatet av denna dygd är den oöverträffade dharmans lycka. De okunniga och dåraktiga varelserna kommer att säga: ”Det finns inga dharmas [läror] ej heller finns det någon befrielse genom dessa dharmas.” Dessa varelser kommer att återfödas i de lägre sfärerna. I åtta eoner kommer de att uppleva lidandet i helvetets sfärer. I tolv eoner kommer de att uppleva lidandet i pretas sfärer. I sexton eoner kommer de att återfödas bland asurerna. I 9 000 eoner skall de återfödas bland *bhutas* och *pisháchas*. I 14 000 eoner kommer de att vara utan tungor. I 16 000 eoner kommer de att dö i sina mödrars sköten. I 12 000 eoner kommer deras kroppar att vara formade till runda köttklumpar. I 11 000 eoner kommer de att födas blinda och uppleva lidande. Deras föräldrar kommer att tänka: ”Gagnlöst har vi lidit. Meningslöst har vår sons födelse varit. Att bära honom i sköten i nio månader har varit meningslöst.” De kommer att uppleva kyla och hetta. De kommer även att uppleva stark hunger och törst. De kommer att uppleva mycket lidande även i detta liv. Även när föräldrarna ser en [nyfödd] son i sitt hus, känner de ingen glädje och deras förhoppningar är grumlade.

På ett sådant sätt, Sarva-shúra, faller de kännande varelserna, som vänder sig bort från dharma, ner i helvetets och djurens sfärer. Vid deras dödsstund kommer de att uppleva en fruktansvärd själslig smärta. Sarva-shúra, de som säger: ”Dharma existerar och även de som går bortom dharma existerar”. Genom roten av en sådan förtjänst kommer de i tjugo eoner att återfödas på den Norra kontinenten *Úttarakuru*. I tjugofem eoner kommer de att återfödas bland gudarna i de Trettiofem [himmelrike]. Efter att de har dött, kommer de efter de Trettiofem [himmelrike] att födas på den Norra kontinenten *Úttarakuru*. De kommer inte att födas ur en moderns sköte. De kommer att skåda 100 000 världssystem som alla kommer att kallas Sukhávati. De kommer också att skåda alla Buddhasfärerna. Efter att ha sett dem, kommer de att dväljas i dem och där kommer de att uppnå den oöverträffade, fulländade upplysningen.

Sarva-shúra, denna *Sanghata* dharma-paryáya har i sanning en enorm kraft. De som har en helhjärtad och ren tro [på denna Sutra], kommer aldrig att dö, utan att först ha blivit fria från fruktan. De kommer att förlänas ett fulländat rent levnadssätt.

Sarva-shúra, det finns några varelser som säger: ”Dag och natt befriar tathágata många kännande varelser och ändå uttöms inte de kännande varelsernas sfär. Många är de som ber om upplysning. Många är de som återföds i de högre sfärerna. Många är de som uppgår i nirvana. Varför uttöms då inte de kännande varelsernas sfär?”

Då tänkte de främmande sektanterna, de vandrande tiggarmunkarna och de nakna asketerna: ”Låt oss ha en debatt med asketen Gautama”. Då kom 84 000 brahmaner, främmande sektanter, vandrande tiggarmunkar och flera hundra nakna asketer, fram till Rajagriha och Den Välsignade log. Då reste sig den store bodhisattvan Maitréya från sin plats, drog överklädnaden över ena skuldran, föll ned på sitt högra knä och bugade med sammanförda händer mot Den Välsignade: ”Välsignade, tathágatas, arhats, de fullkomliga och fulländade buddhorna ler inte utan orsak och utan anledning. Vad är orsaken och vad är anledningen till ditt leende?”

Den Välsignade talade och sade: ”Lyssna, son av ädel härkomst. En stor samling kommer att äga rum idag här i Rajagriha.”

”Välsignade, vilka är de som kommer dit? Är det devas, nagas, yakshas eller icke-mänskliga varelser?”

Den Välsignade svarade: ”Maitréya, alla kommer de hit idag - devas, nagas, yakshas, människor och icke-mänskliga varelser. Åttiofyra tusen brahmaner kommer också hit.

Niotusen miljoner vandrande tiggarmunkar och nakna asketer kommer för att ha en dispyt med mig. Jag skall undervisa dem i Dharma, för att lugna alla deras dispyter. Alla brahmanerna kommer att rikta sina tankar mot den oöverträffade, fulländade upplysningen. 9 000 miljoner kättare och vandrande tiggarmunkar kommer alla att uppnå frukten av en strömmens beträdare. 18 000 miljoner nagakungar anländer och de skall lyssna till min Dharma. Efter att de har hört den, kommer deras tankar att riktas mot den oöverträffade, fulländade upplysningen. ”

”60 000 miljoner devabarn kommer från paradiset (pure land). 30 000 miljoner onda Maras kommer med sina tjänare. Tolv tusen miljoner *asurakungar* kommer. 500 kungar kommer med sina följen för att höra Dharma. Efter att ha lyssnat på min Dharma, kommer deras tankar att riktas mot den oöverträffade, fulländade upplysningen. ”

Då bugade sig den store bodhisattvan Maitréya, med huvudet vid Den Välsignades fötter. Därefter gick han runt Den Välsignade tre gånger och försvann ögonblickligen.

Den store bodhisattvan Sarva-shúra reste sig då från sin plats, drog överklädnaden över ena skuldran, sänkte sitt högra knä mot marken och bugade för Den Välsignade med sammanförda händer.

Den Välsignade sade: ”Lyssna, Sarva-shúra. Det finns en kung vid namn Nanda, en kung vid namn Upanánda, en kung vid namn Jinárshabha, en kung vid namn Brahma-séna, en kung vid namn Brahma-ghósha, en kung vid namn Sudárshana, en kung vid namn Priya-séna, en kung vid namn Nanda-séna, en kung vid namn Bimbi-sára, en kung vid namn Praséna-jit och en kung vid namn Virúdhaka. Dessa och alla andra kungar, 500 till antalet, har var och en med sig 100 000 tjänare. Alla dessa utom kung Virúdhaka, har trätt in på den väg som leder fram till den oöverträffade, fulländade upplysningen. Trettiotusen miljoner bodhisattvas är på väg från öster. Femtiotusen miljoner Bodhisattvas kommer från söder. Sextiotusen miljoner bodhisattvas kommer från väster. Åttiotusen miljoner bodhisattvas kommer från norr. Nittiotusen miljoner Bodhisattvas kommer från nedan, etthundratusen miljoner bodhisattvas kommer från ovan och var och en av dessa bodhisattvas befinner sig på de tio *bhumis*.”

För att få se Den Välsignade, fortsatte alla dessa Bodhisattvas mot Rajagriha där Den Välsignade befann sig. Var och en av dessa Bodhisattvas hade trätt in på vägen mot den oöverträffade, fulländade upplysningen.

Då talade Den Välsignade till den store bodhisattvan Sarva-shúra: ”Sarva-shúra, färdas till alla världssystemen i de tio väderstrecken och säg till alla Bodhisattvas: ” Idag, i den stora staden Rajagriha, förkunnas Dharma av Tathágatan. Alla i de tio väderstrecken, buga vördnadsfullt [mot honom] med sammanförda händer från” När du har förklarat detta för dem, återvänd omedelbart för att lyssna till Dharma.”

Då reste sig den store bodhisattvan Sarva-shúra från sin plats, bugade sig ner till marken mot Den Välsignades fötter, gick runt Den Välsignade tre gånger och försvann genom sina övernaturliga krafter. Sedan färdades den store bodhisattvan till alla världssystemen i de tio väderstrecken med följande budskap: ”Idag i den stora staden Rajagriha, förkunnas dharma av Tathágatan därför skall ni svara ”utmärkt” på dessa ord och i kraft därav kommer ni att erhålla många fördelar och uppnå en enorm sällhet.”

Den store bodhisattvan Sarva-shúra hade färdats genom alla världssystemen i de tio väderstrecken och där vördat Buddhorna och fört fram budskapet till buddhisattvorna. Lika snabbt som en stark person kan knäppa med fingrarna, återvände den store bodhisattvan Sarva-shúra till den stora staden Rajagriha där Den Välsignade befann sig och stod nu där framför Den Välsignade.

Sedan samlades på denna plats även brahmaner, utövare av kätterska traditioner, vandrande tiggarmunkar och nakna asketer. Likaså samlades där devas, nagas, yakshas, många människor, 500 kungar med sina tjänare och 33 000 miljoner onda maror med sina tjänare.

Då skälvde den stora staden Rajagriha och ett himmelskt regn av sandelträpuder föll ner på världssystemen i de tio väderstrecken. Likaså föll ett himmelskt regn av gudomliga blommor och skapade ett palats på Den Välsignades *ushnisha*. Då svingade Indra, gudarnas härskare, sin vajra inför Tathágatan och rörde upp fyra mäktiga vindar från de fyra väderstrecken. De svepte bort all smuts, sopor och damm från den stora staden Rajagriha och ett regn av väldoftande vatten föll ner på världssystemen i de tio väderstrecken. Ett regn av útpala-blommor, lotusblommor, kumuda blommor och vita lotusblommor föll ner på världssystemen i de tio väderstrecken. Alla dessa blommor bildade blomsterbaldakiner ovanför alla varelser som hade samlats där. 84 000 tornpnydda palats förblev stilla i luften ovanför Tathágatans hjässa. Inne i dessa 84 000 tornpnydda palats uppstod 84 000 troner, bestående av de sju ädla substanserna. På varje tron satt en Tathágata och förkunnade Dharma. Plötsligt skakade hela denna galax med dess miljarder världssystem på sex olika sätt.

Då förde den store bodhisattvan Sarva-shúra samman sina händer, bugade mot Den Välsignade och frågade Den Välsignade vördnadsfullt: ”Välsignade, vad är orsaken och vad är anledningen till uppkomsten av sådana övernaturliga uppenbarelser här i den stor staden Rajagriha?”

Den Välsignade svarade: ”För att göra följande liknelse: en kung strök en vankelmodig, bångstyrig, man på huvudet, Denne man hade drabbats av fattigdom och klamrade sig fast vid sitt jag och vid tingen som sina egna. Då gick denne man till porten utanför kungens slott och försökte envetet att ta sig in i slottet. Kungens ministrar och hans följe övermannade och slog honom på många sätt. Vid samma tid fick kungen veta att denne utfattige man har försökt tvinga sig in i hans palats och tänkte då: ”Denne man vill utan tvekan ända mitt liv.” När kungen tänkte så, vredgades han och befallde sitt följe: ”Ta denne man till ett ensligt bergsområde och döda honom. Döda likaså alla hans tjänare, föräldrar, barn, slavar och slavinnor och alla hans arbetare.”

Efter att alla dessa människor dödats, plågades mannens vänner och släkt av en fruktansvärd själslig smärta. På liknande sätt, när en Tathágata, Arhat, Fullkomlig och Fulländad Buddha förkunnar Dharma, håller de vanliga människorna, precis som den okunnige mannen, fast vid kännetecknen som form, färg, namn och gestalt och misstar dessa för en Tathágatas kropp. Sedan, när de har lyssnat mycket på Dharmaundervisningar, blir de högmodiga och talar all slags nonsens. De håller fast vid sitt jag, klamrar sig fast vid tingen och de varken undervisar eller förkunnar äkta Dharma. När någon blott försöker förklara en Sutra eller en vers för dem, eller göra en liknelse, säger de: ”Vi vet detta redan” och de varken lyssnar eller bevarar det sagda i minnet.

Om någon undrar varför det förhåller sig så, är det för att dessa individer är fulla av högmod. Då de har studerat mycket och är de inte uppmärksamma. När någon umgås med sådana lättsinniga människor kommer de inte att sträva efter sådan [ren] Dharma. De kommer inte att lyssna till sådan Dharma. De börjar stoltsera med sina omfattande kunskaper och sjunker ner i självbelåtenhet. Sådana människor ger ut sina egna verk, texter och förord och de för både sig själva och resten av världen bakom ljuset. När de så missbrukat resurserna de får från andra människor, kan de inte smälta dessa. När dödsögonblicketen nalkas grips de av en enorm fruktan.

Andra människor kommer då att säga till denne: ”Du har lärt oss många färdigheter, varför är du inte i stånd att hjälpa dig själv?”

Då svarade mannen: ”Jag är nu inte i stånd att hjälpa mig själv.”

Dessa kännande varelser kommer då att jämra sig högljutt på olika sätt. De kan inte skylla på någon annan. På liknande sätt, [som i den förra berättelsen] dödades många släktingar, inte genom deras förskyllan, utan som ett resultat av denne mannens handlingar. Likaså kommer dessa [lärda och högmodiga] genom sina odygdiga vänners förskyllan att jämra sig högljutt när döden nalkas och de ser sig själva föras mot återfödelse i djurens och helvetets sfärer. På liknande sätt säger jag till er, brahmaner och utövare av kättiska traditioner – Var inte högmodiga.

För att göra en liknelse: en fågel kan inte färdas i himlen mot gudarnas värld, utan att dess vingar och fjädrar har växt färdigt. På liknande sätt kan ni inte uppnå Nirvana då ni inte har den övernaturliga kraften som krävs. Om ni undrar varför det är så, är orsaken er egen karma. När någon föds genom sin egen karma i ett fjäderfäs kropp och denna kropp skall inom kort förgås och slutligen dö, är det på liknande sätt för er.

Vid deras dödsstund, när de förlorar smaksinnet, kommer de att känna sig ytterst förfärade och de kommer att tänka: ”Varför höll vi fast vid denna kropp? Vi har varken erfarit lyckan i gudarnas eller människornas värld och vi kommer inte att dväljas i Nirvana. Då vi fruktlöst klamrade oss fast vid denna kropp, till vilka världar kommer vi att gå? Vem skall hjälpa oss? Var kommer vi att födas och var kommer vi att förgås?”

Den Välsignade yttrade följande till utövarna av kätterska traditioner, de vandrande tiggarmunkarna och de nakna asketerna: ”Tappa inte hoppet här på den värdefulla planeten jorden. Var inte främlingar inför Dharma – den sällsyntaste och finaste ädelstenen. Vänner, fråga Tathágatan allt ni önskar veta och jag skall fullständigt tillmötesgå alla era önskningar.”

Varpå alla brahmaner, utövare av kättiska traditioner, vandrande tiggarmunkar och nakna asketer reste sig från sina platser, drog överklädnaden över sin ena skuldra, förde samman händerna och frågade Den Välsignade: ”Välsignade, tathágatas har befriat kännande varelser från *samsaras* kretslopp dag och natt, dock varken minskar eller ökar de kännande varelsernas sfär. Vad är orsaken och vad är anledningen till att de kännande varelserna uppvisar lika många tillblivelser som upphöranden?”

Då vände sig Den Välsignade till den store bodhisattvan Bhaishajyaséna och sade: ” För att frigöra sig från sin enorma ånger och för att tända Dharmas mäktiga ljus klär sig dessa kättare i en stor rustning och ställer en mängd frågor. I framtiden kommer unga och gamla varelser att nå insikt om tillblivelse och upphörande. Det finns även, Bhaishajyaséna, både gamla och unga varelser, som ingetdera förstår. Bhaishajyaséna, för att göra följande liknelse: en man tvättade sitt hår tog på sig nya kläder och gick ut. Där var också en annan man, som också tvättade sitt hår och som tvättade sina gamla, slitna kläder. Eftersom den mannens kläder var gamla, såg han inte fin ut, även efter att han hade tvättat håret.”

”På liknande sätt, Bhaishajyaséna, såsom den mannens kläder inte var fina, är de gamla varelserna på denna jord inte vackra, medan de unga varelserna uppvisar tillblivelse och upphörande.”

Då reste sig brahmaner, kättare och kringvandrande tiggarmunkar från sina platser och sade till Den Välsignade: ”Välsignade, vilka av oss är gamla och vilka av oss är unga?” Den Välsignade sade till svar: ”De av er är gamla, som trots att ni upprepade gånger genomlevt lidandet i helvetets, djurens och pretas sfärer inte fått nog av det.”

På det svarade alla brahmanerna och alla nagakungarna till Den Välsignade: ”Vi vill inte längre genomgå lidandet i samsara.”

Kättare, vandrande tiggarmunkar och nakna asketer yttrade: ”Det finns ingen bland de unga varelserna som kan nå direkt insikt i tomheten.”

Varpå Den store bodhisattvan Bhaishajyaséna sade till Den Välsignade: ”Välsignade, se så svårt det är för de kännande varelserna att finna en inre strävan”

”Lyssna, Bhaishajya-séna”, sade Den Välsignade, ”Tathágatan uppfattar direkt hela världen.”

Då uppenbarade sig 94 000 miljoner unga varelser inför Den Välsignade. De bugade sig inte för Den Välsignade och de yttrade inte ett ord.

Då talade den store bodhisattvan Bhaishajya-séna till Den Välsignade och sade: ”Välsignade, dessa kännande varelser, de varken bugar eller talar till Den Välsignade. Vad är orsaken till, att de inte ställer några frågor till Den Välsignade? Vad är anledningen?”

Den Välsignade svarade: ”Lyssna, Bhaishajya-séna. De kännande varelser, som säger ”De unga varelserna kan inte nå en direkt insikt i tomheten”, sådana varelser är unga.”

De unga varelserna sade till svar: ”Ärade Välsignade, vi är unga varelser. Ärade Sugata, vi är unga varelser.”

På detta svarade Den Välsignade: ”Ni kännande varelser har nått en direkt insikt i tillvarons beskaffenhet. Visa oss nu världens omfattning med hjälp av era kroppar.”

Då, vid denna tid, utan att lämna sina kroppar, svävade 94 000 miljoner unga varelser i rymden och uppnådde de tio Bodhisattvabhūmis.

Sedan sade Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna till Den Välsignade: ”De kännande varelserna, som strävar efter fullständig frigörelse och renande från återfödelsekretsloppet, har uppfyllt sin önskan. Välsignade, dessa kännande varelser föddes idag och de uppnådde en fullständig befrielse och de förvärvade de tio Bodhisattvabhūmis.”

Brahmaner, kättare, vandrande tiggarmunkar, nakna asketer, nagakungar och den onde Maran med sitt följe närmade sig alla Den Välsignade, med uppsåtet att vilseleda honom och sade till Den Välsignade: ”Välsignade, nu när vi här inför Tathágatan har hört denna Dharma-paryáya, må vi uppnå en Buddhas sällhet. Må vi bli som en tathágata, arhat, fullkomlig och fulländad buddha i världen.”

Den Välsignade sade: ”Må det bli just så, Ärade. Oavsett hur ni har kommit till Tathágatan, då ni har hört denna Sanghāta Dharma-paryáya, har era tankar riktats mot den oöverträffade, fulländade upplysningen. Ni kommer mycket snart att erfara den oöverträffade, fulländade upplysningen.”

Så snart Den Välsignade hade yttrat dessa ord, uppnådde alla dessa kättare omedelbart ett tillstånd av självbehärskad insikt om dharmornas icke-uppkomst. De blev alla Bodhisattvas och de nådde de tio Bodhisattvabhūmis. Alla dessa Bodhisattvas svävade upp i luften på sju palmers höjd och offrade tornprydda palats, gjorda av de sju ädla substanserna till Tathágatan.

Alla utförde de en mångfald mirakulösa uppenbarelser och uppvisade övernaturliga krafter. Sedan, svävande ovanför Den Välsignades hjässa, strödde de olika blommor över Tathágatan.

Alla kontemplerade på Tathágatan och uppfattade sina kroppar som varande en buddhas kropp.

Flera hundratusen miljoner devasöner strödde också blommor över Tathágatan och sade följande: ”Asketen Gautama är en enorm skatt. Han är ett stort fält. Han är världens beskyddare. Han har uppnått den orubbliga meditationsnivån [samadhi]. Han är en vis mästare som kommer att lära upp andra mästare. Genom att skickliga metoder, befriar han steg för steg varelser som dessa från återfödelseernas kretslopp. Med ett enda välvalt uttryck befriar han ett stort antal kännande varelser från återfödelseernas kretslopp.”

Varpå Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna reste sig från sin plats, drog överklädnaden över den ena skuldran, sänkte sitt högra knä till marken och bugade med sammanförda händer mot Den Välsignade. ”Välsignade, vad är orsaken och vad är anledningen till att dessa söner och döttrar av ädel härkomst yttrar dessa ord, utför många mirakulösa förvandlingar och lovordar Tathágatan?”

Den Välsignade svarade: ”Lyssna, barn av ädel härkomst. Det är inte mig de lovordar. De hyllar egentligen sina egna kroppar som skall bli till heliga Dharmasäten. Deras kroppar kommer att sprida ut Dharmas ljusstrålar. Alla Buddhorna kommer också att hjälpa dem uppnå den oöverträffade, fulländade upplysningen. När de har blivit fulländat och fullständigt upplysta, skall de lära ut Dharma [till andra].”

Då sade Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna till Den Välsignade: ”Tathágata, Sugata befriar helt och fullt många kännande varelser både dag och natt, ändå har antalet kännande varelser inte blivit uttömt.”

Den Välsignade svarade: ”Det är bra, Bhaishajya-séna, mycket bra att du tänkte på denna punkt. Bhaishajya-séna, för att göra följande liknelse: en rik person har en stor förmögenhet och många ägodelar, med mycket rikedomar, spannmål, dyrbarheter och kornbodrar. Han har även många tjänstefolk, både kvinnor och män och arbetare. Han äger dessutom många åkermarker och trädgårdar där det odlas bovete, vete, ris, bönor, linser och mycket annat spannmål. När den personen hade planterat frön under vårsådden, växer och mognar plantorna fram till hösten och ger nya frukter och frön.”

”Denne mannen skulle förvara varje frösorrt för sig och äta av de olika spannmålssorterna fram till våren, när han återigen skulle plantera fröna. På liknande sätt, Bhaishajya-séna, kommer de kännande varelserna att fullständigt förbruka all sin karma från sina forna handlingar. Sedan kommer de att söka efter förtjänsternas fält och skapa förtjänsternas rötter. När de väl har skapat dessa [rötter], kommer de att helhjärtat tillägna sig Dharma. Och när alla deras goda Dharma-egenskaper slagit ut i full blom, upplever de en stor fröjd och belåtenhet. Bhaishajya-séna, denna känsla av fröjd och belåtenhet i deras sinne gör, att de inte kommer att förgås under många tusen miljoner eoner. På liknande sätt, Bhaishajya-séna, kommer en Bodhisattva, vars tankar är riktade mot upplysningen, inte gå förlorad. De kommer, med andra ord att nå insikt i alla *dharmas*

[Bhaishajya-séna] frågade: ”Välsignade, vilka drömmar kommer de bodhisattvas att se, efter det att deras tankar har börjat riktas mot upplysningen?”

Den Välsignade svarade: ”De bodhisattvas, Bhaishajya-séna, vars tankar har börjat riktas mot upplysningen kommer att se många skrämmande saker i sina drömmar. Om du undrar vad det beror på, är orsaken att deras dåliga karma renas därigenom. Kännande varelser med dålig karma kan inte minska sin outhärdliga lidande. Medan de [tidigare nämnda] varelserna, känner igen fruktan, trots att de drömmer mardrömmar.”

[Bhaishajya-séna] frågade: ”Välsignade, vilka slags drömmar uppkommer hos de Bodhisattvas, vars tankar nyligen riktats mot Upplysningen?”

Den Välsignade svarade: ”Bhaishajya-séna, de kommer att se ett flammande eldhav. Om det skall en bodhisattva tänka att alla hans villfarelser har bränts upp. Sedan, Bhaishajya-séna, kommer de bodhisattvas vars tankar nyligen har riktats mot upplysningen, att drömma om upprörda vattenmassor men de kommer inte att känna fruktan. Om du undrar varför, Bhaishajya-séna, är det för att de frigör sig från alla okunnighetens bojor och renas från det onda. Likaså, Bhaishajyaséna, kommer de bodhisattvas, vars tankar nyligen har riktats mot upplysningen att drömma fruktansvärda mardrömmar.”

”Vilka är dessa [mardrömmar]?”, frågade Bhaishajya-séna.

Den Välsignade sade: ”Även när de drömmar om att någon rakar deras huvud skall de inte känna någon fruktan. Om du undrar varför det är så, är det för att de tänker: ”Det är mina begär, min vrede och min okunnighet, som rakas av. Jag har segrat över återfödelsernas kretslopp med dess sex återfödelsesfärer”. Sådana personer kommer heller inte att återfinnas i helvetessfären. Inte heller kommer de att finnas bland djuren eller pretas. De kommer inte att vara bland asuras, inte heller bland nagas eller devas. De bodhisattvas, Bhaishajya-séna, vars tankar nyligen har riktats mot upplysningen, kommer att återfödvas i fullständigt rena buddhasfärer. Bhaishajya-séna, i framtiden, när någon kännande varelse riktar sina tankar mot upplysningen, skall de betraktas som någon med ett mycket stort åtagande. De kommer att utsättas för andras förakt men de skall inte tappa modet eller resignera.”

”Många Dharmas har jag förkunnat, Bhaishajya-séna. Under hundratusentals miljontals myriader eoner har jag strävat mödosamt. Jag har dock inte strävat mödosamt för att bli förmögen. Jag har inte strävat mödosamt för att njuta av en välordnad tillvaro. Jag har inte strävat mödosamt för att åtnjuta makt.”

”Bhaishajya-séna, mödosamt har jag strävat, [endast] för att förstå tingens natur. Men inte förrän jag hörde denna *Sanghāta* Dharma-paryāya, uppnådde jag den oöverträffade, fulländade upplysningen. Bhaishajya-séna, dagen jag hörde den förkunnas, uppnådde jag på ett fullkomligt och fullständigt sätt den oöverträffade, fulländade upplysningen.”

”Bhaishajya-séna, denna dharma-paryāya är djupsinnig. Att höra denna dharma-paryāya är sällsynt. Bhaishajya-séna, en tathāgatas uppkomst är också ytterst sällsynt. De som [i sina sinnen] upprätthåller denna Dharma-paryāya är ytterst sällsynta. Alla de, som hör denna Dharma-paryāya, kommer att uppnå den oöverträffade, fulländade upplysningen. Under tusen eoner kommer de att nå befrielse från kretsloppet. De uppnår de fullkomligt rena buddhasfärer. De kommer också att nå en djup insikt i [lidandets] upphörande och vägen [mot lidandets upphörande]. De kommer att vara perfekt lämpade att nå en djup förståelse av källan. De kommer att vara perfekt lämpade att nå en djup förståelse om förtjänsternas källa. De kommer att vara perfekt lämpade, för att nå en djup och omedelbar insikt om förtjänsternas källa och om upphörandet. Varför kallas det ”Upphörandet”, Bhaishajya-séna?”

[Bhaishajyaséna] svarade: ”Välsignade, det betyder en Dharma-källa.”

Den Välsignade frågade: ”Bhaishajya-séna, vad betyder en Dharma-källa?”

[Bhaishajya-séna] svarade: ”Välsignade, det som här kallas för ”Dharma”, består av hänförd uthållighet, i att värna om och upprätthålla god vandel. Detta är en Dharmas skattkammare. Från detta uppkommer en Dharmas skattkammare.”

Den Välsignade yttrade: ”Det är bra, mycket bra, Bhaishajya-séna, att du ställde en fråga om detta ämne.” [Bhaishajya-séna] sade: ”Vad är anledningen till att tathágatas uppkommer i världen?”

Den Välsignade svarade: ” Bhaishajya-séna, de, som är mycket lärda och kunniga känner till en Tathágatas uppkomst. När de vet om en tathágatas uppkomst, vet de att en tathágatas uppkomst är en källa till lycka. När en tathágata uppkommer, når de kännande varelserna insikt i all dharma. De når insikt i dharma genom skickliga metoder. De når insikt om jordiska och övernaturliga fenomen. De når insikt i både jordisk och översinnlig visdom.”

Bhaishajya-séna sade: ”När de når insikt i visdom, vilken slags Nirvana uppnår de?”

Den Välsignade svarade: ”Bhaishajya-séna, när de en gång har nått en djup insikt i Dharma, kan de sedan Dharman grundligt. På liknande sätt, Bhaishajya-séna, genom att de kan den heliga Dharman i en samlad version, kommer det första uppnåendet. Genom att alltid följa Dharman så som de har hört den, kommer de att besitta Dharman.”

”Bhaishajya-séna, för att göra en liknelse: en man blev köpman för vinnings skull och gav sig ut på en handelsresa med lika mycket guld som tusen bärare klarar av att bära tillsammans.”
”Mannens föräldrar sade till honom: ”Lyssna på oss, son. Du har med dig en guldlast på tusen mynt. Var rädd om den. Färdas försiktigt med vårt och andras guld”.” ?

”Köpmannen seglade iväg med guldets och efter en månad hade han förslösat det. När mannen reflekterade över att guldets nu var borta kände han sig ytterst olycklig. Han genomled härtslitande kval. Han kände en enorm ånger och skam och återvände inte hem. När hans föräldrar fick veta detta, greps de av förtvivlan. Deras hjärtan fylldes av kvalfull smärta och de slet sina kläder. ”Denna usling har fötts i vårt hushåll och det var likaså han, som fullständigt tillintetgjorde vårt hushålls förmåga att klara sig självt. Han har inte varit till någon gagn utan endast orsakat oss lidande. Vi tvingas nu att arbeta som någons tjänare” klagade föräldrarna högljutt.”

”Föräldrarna blev så förtvivlade att de dog. När sonen fick veta att föräldrarna hade dött fylldes också han av förtvivlan och dog.”

”På liknande sätt, Bhaishajyaséna, de som inte har tillit till en Tathágatas förklaringar av läran kommer att mista allt hopp vid dödsögonblicket och de kommer att dö med hjärtat fyllt av fruktansvärda kval.”

”På samma sätt som föräldrarna fylldes av förtvivlan och smärta på grund av att de förlorat sitt eget och andras guld på liknande sätt, Bhaishajyaséna, kommer de som inte har tillit till min lära att vid deras dödsögonblick lida kval och ropa högt av sorg.” ”De kommer att genomlida plågsamma känslor och efter att de har förslösat alla sina förtjänster skapar de senare inga förtjänster som leder dem till ett gynnsamt fält. När de vid dödsögonblicket, med hjärtat fyllt av fruktansvärda kval när ser de ändlösa grymma återfödelse i helvetet och i djurriket och återfödelse i *Yamas* värld, tänker de: ”Vem skall vara min beskyddare, så jag inte behöver uppleva *helvetets*, djurens, pretas och *Yamas* världar och så att jag inte behöver genomlida alla de plågsamma känslorna?”

Föräldrarna säger: ”Kära barn, vad ska vi göra så den enorma rädslan för sjukdomar inte uppkommer – även när sjukdomar är förbundna med fruktan och död
I ditt fall barn, finns ingen död du skall bli befriad från rädslan och skräcken som sjukdomar förorsakar”

Sonen svarar:

Mitt medvetande börjar upphöra.
Min kropp är svårt sargad,
Alla mina lemmar smärtar
Jag ser döden nalkas.

Mina ögon är blinda.
Mina öron är döva.
Min näsa känner inga lukter.
Min kropp har ingen kraft.

Varje lem mig smärtar
.Som en träbit är jag utan själ
Säg mig att döden inte nära är
Mor, ge mig hopp.

Modern svarar:
Tala inte så, min son
Skräm inte upp mig.
Din kropp av pesten drabbad är
Och du yrar och ser märkliga syner.

Sonen svarar:
Ingen pest jag i min kropp kan se,
Ingen sjukdom eller smärta känner jag.
Det jag ser, är hur min älskade kropp
Ändar i en ytterst kvalfull död.

Jag ser hur min kropp
Lider oerhört.
Vem skall bli min tillflykt?
Vem skall vara min beskyddare?

Föräldrarna sade:
En deva straffar säkert dig,
Men om vi frambär offergåvor till devorna.
Kommer du att återfå din hälsa.

Sonen svarade:
Gör nu allt som står i er makt,
För att jag skall bli bra igen.
Skynda er till templet,
Fråga prästen [vad som göras skall].

Föräldrarna begav sig till templet och tände en rökelsesticka. Prästen offrade rökelsen till devan och sade följande: ”Devan straffar er, därför skall ni hedra devan, genom att frambära offergåvor till devan. Ni skall döda boskap, döda också en man,.då blir er son befriad från sjukdomen.”

Då tänkte föräldrarna: ”Vad skall vi ta oss till? Vi är fattiga. Om vi inte lyckas blidka devan, dör vår son. Men då vi nu är utblottade, hur skall vi skaffa en man och boskap? ”

Med detta i åtanke återvände de snabbt hem och sålde de ägodelar, som gick att sälja och gick iväg för att köpa boskap. Efter det gick de fram till en man och bad honom: ”Herre, låna oss lite guld, det vore bra, och vi kan återbetala lånet inom tio dagar, dock om vi inte lyckas med det, skall vi bli dina livegna och arbeta åt dig.”

Sedan gick de iväg med guld, för att köpa en man. De köpte en man, men mannen visste inte om att de skulle döda honom. Föräldrarna kände sig förvirrade och återvände inte hem. Istället gick de till altaret och sade till prästen: ”Skynda dig, genomför offerceremonin.”

Föräldrarna dödade både boskapen och mannen. Prästen förberedde sig för offerceremonin, genom att tända en eldslåga. Devan kom då ner och sade: ”Jag har tagit emot er son.”

Föräldrarna kände sig överlyckliga och sade: ”Om vi så måste bli livegna nu, är detta det bästa som kunde hända, eftersom vår son har tillfrisknat.”

”När de hade genomfört offerceremonin till devan, återvände de hem och såg att deras son hade dött. Föräldrarnas hjärtan fylldes av djup smärta och vanda. Med förhoppningarna tillintetgjorda dog de direkt. På liknande sätt, Bhaishajya-séna, skall en mänsklig inte umgås med odygdiga vänner.”

Bhaishajya-séna frågade: ”Välsignade, var återföddes dessa kännande varelser?”

”Var tyst, Bhaishajya-séna, fråga mig inte”, sade Den Välsignade.

”Jag frågar, Välsignade, jag frågar, Sugata.”, sade Bhaishajya-séna.

Då sade Den Välsignade: ”Bhaishajya-séna, modern återföddes i det väldiga helvetet, kallad Veklagans Helvete. Fadern återföddes i det väldiga helvetet, kallad Hettans Helvete. Prästen återföddes i det väldiga helvetet, kallad *Avici*.”

”Välsignade, var återföddes den oskyldige mannen? Hur blev hans framtid?”, frågade Bhaishajya-séna.

”Den oskyldige mannen återföddes bland gudarna i de Trettio-tres himmelrike”, sade Den Välsignade.

”Välsignade, vad är orsaken och vad är anledningen till att den oskyldige mannen återföddes bland gudarna i de Trettio-tres himmelrike?” frågade Bhaishajya-séna.

”Lyssna, Bhaishajya-séna”, sade Den Välsignade. ”När denne man befann sig vid dödens rand, hyste han en stark tillit till Tathágatan och yttrade en gång: Jag bugar mig [å det djupaste] för Buddha.” ”Genom denna förtjänstens rot, Bhaishajya-séna, kommer han att erfara devornas sällhet i de Trettio-tres himmelrike i sextio eoner. I åttio eoner kommer han att minnas sina tidigare liv, Liv efter liv kommer han att vara fri från all smärta och sorg. Så snart han föds kommer han att skonas från allt lidande. De flesta andra kännande varelser är inte i stånd att skingra sitt lidande.”

”Välsignade, hur kan alla kännande varelser bli fria från lidandet?”

”Genom att bemöda sig”, svarade Den Välsignade.

”På vilket sätt skall de bemöda sig?”, frågade Bhaishajya-séna.

”Lyssna, Bhaishajya-séna”, sade Den Välsignade, ”Det som kallas för ”bemödande” är ett uppvisande av resultat. På följande sätt: Det som kallas resultatet av en ”strömmens beträdare” är ett bemödande. Det som kallas ”en gång återvändande” är ett bemödande. Det som kallas resultatet av en ”aldrig återvändande” är ett bemödande. Det som kallas ”arhatskapet” och upphörandet som är en arhats resultat är ett bemödande. Det som kallas ”*pratyéka-buddha*” och kunskapen om resultatet för en Pratyéka-Buddha är ett bemödande.

Det som kallas för en ”bodhisattvas” resultat och upplysningstillståndet är ett bemödande. Bhaishajya-séna, dessa är bemödanden”

”Hur är en ”strömmens beträdare” och hur syns resultatet av en ”strömmens beträdare”?” – frågade Bhaishajyaséna.

Den Välsignade sade: ”För att göra en liknelse: en man planterade ett träd och samma dag gav trädet rötter som under dagen växte en yójana ner i marken. En annan man planterade också ett träd på samma sätt, men den dagen blåste det hårt och trädet slog inte rot. Då grävde [den förste] mannen upp det trädet. ”Varför grävde du på min mark?” skrek den andre mannen. De bråkade och tvistade. När kungen fick höra att dessa två män bråkade och tvistade, skickade han en budbärare till dem och sade till honom: ”Gå och hämta hit dessa två män.” Som Ers Höghet befaller, svarade budbäraren och for hastigt iväg efter de två männen. Han sade till dem: ”Kungen kallar på er.”

Den ene mannen blev rädd och ängslig, medan den andre mannen var utan rädsla och ängslan. När de båda männen hade letts fram till kungen och satt framför honom, yttrade kungen: ”Herrar, varför tvistar och träter ni?”

Då reste sig männen från sina platser och den förste talade: ”Ers Höghet, lyssna på vår berättelse. Vi äger ingen mark och planterade därför träden på en lånad jordplätt. Då det ena trädet skakades av vinden, slog det inte rot och fick varken löv, blommor eller frukter.. Ers Höghet, trädets rötter växte inte en yójana ner i marken. Den mannen [vars träd inte växte och gav rot] började då att träta och tvista med mig, sägandes ”Det är ditt fel!” Likväl, eftersom jag är oskyldig, hoppas jag ers Höghet förstår att jag inte är det minsta skyldig.”

Kungen tillkallade 30 miljoner ministrar och när alla hade samlats, sade han till dem: ”Ni kan tala”.
”Vad skall vi tala om?”, frågade ministrarna.

”Har ni någonsin hört talas om att ett träd, samma dag som det planterats, slagit rot och fått löv, blommor och frukter? Avgör detta fall inom en eller två veckor.
Varpå alla ministrarna reste sig upp från sina platser och talade till kungen: ”Ers Höghet, vi kan inte avgöra detta fall, vi är inte kapabla att ta ett beslut om detta. Ers Höghet, detta är förunderligt! Fråga mannen [som planterade trädet].”
”Tala, herre. Är det sant, det du har berättat för mig?”
”Det är sant, Ers Höghet”, svarade mannen.

Kungen yttrade: ”Samma dag, som trädet planterades, slog det rot och fick löv, blommor och frukter. Du säger att det hände under en och samma dag, dessa ord är svåra att tro på .Aldrig har man hört eller sett något liknande.”

Med sammanförda händer sade mannen till kungen: ”Jag ber dig att själv plantera ett träd och se om det slår rot.”

”Kungen gick ut tillsammans med de 30 miljoner ministrarna, och de båda männen sattes i fängelse. Sedan planterade kungen ett träd och det trädet slog varken rot eller fick några löv, blommor eller frukter.”

Kungen blev då rasande och sade till ministrarna: ”Snabbt, hämta yxor att fälla träd med!”

När yxorna hämtades, öste kungen ut sin ilska över trädet, som mannen planterat och högg av alla löv, blommor och frukter på trädet. När han sedan högg ner hela trädet, växte tolv nya

träd [genast] upp. När [kungen] högg ner dessa tolv träd, växte tjugofyra träd upp, som bestod av de sju ädla substanserna med rötter, blad och skott. Från dessa tjugofyra träd flög det ut tjugofyra fåglar med gyllene tofsar och guldnäbbar och med fjädrar av de sju ädla substanserna.

Då blev kungen utom sig av ilska, tog själv tag i yxan och högg mot ett av träden. Ur trädet flöt nektar. Kungen fick en obehaglig känsla och befallde ministrarna: ”Gå och släpp ut de två männen ur fängelset.”

”Som ni önskar, Ers Höghet”, sade de och skyndade sig iväg.

De båda männen släpptes ur fängelset och leddes till platsen där träden fanns och kungen frågade mannen: ”Har du planterat trädet som fördubblats i antal när jag högg ner det och det blev till tjugofyra träd? Det träd, som jag har planterat slog varken rot eller fick några löv, blommor eller frukter.”

Mannen svarade: ”Ers Höghet, ni har inte de förtjänster, som jag har.”

Då knäböjde de 300 miljoner ministrarna och sade till mannen: ”Vår forne kung är inte värdig sin tron. Du skall vara vår kung.”

Mannen svarade ministrarna i diktform:

Kunglig glans är inget för mig,
Inte heller är rikedom och grödor.
Till Buddha sätter jag min tillit.
Må även jag bli den oöverträffade [Buddha] bland människor!

Må jag gå dit, där Tathágatan är
Till nirvanas sfär, där som är frid.
Den Dharma, som leder oss hem till nirvana
Och som till er skall läras ut.

Han satte sig med benen i kors och bekände:
Genom min dåliga karma från det förflutna,
Sattes jag i kungens fängelse.
Men genom att jag säger denna bön
Må min karma förbrukas.

Varpå 24 miljoner fåglar med diamanträbbar började spela på cymbaler. Då uppenbarade sig 32 000 pampiga slott. Varje slott var 25 yójanas högt och ut ur varje slott flög 25 miljoner fåglar, med gyllene tofsar, gyllene näbbar och gyllene anleten.

De sade på människornas språk:

Kung, du handlade orätt,
När du högg ner trädet.
Istället för etthundra miljoner träd
Växte det upp tjugofyra.

Du vet inte vem varelsen är,
Som planterade trädet.
Genom denna onda handling skall du
Skörda obehagligt resultat.

Kungen sade:

Stora Asketer,
inget om detta
Jag känner till.
Förklara det för mig.

Fåglarna svarade:

Han är världens ljus
Han skall bli vår vägvisare,
Som skall befria alla varelser
Från samsaras fängelse.

Kungen frågade:

Vem är den andre mannen,
Vars träd inte växte?
Vilka orättfärdiga handlingar har han begått?
Två gånger födda fåglar, berätta.

Fåglarna svarade:

Den, vars träd inte växte,
Är den enfaldige Devadatta.
Hur skall en persons träd växa,
Om han inte har utfört ens den minsta dygd?

Efter att ha hört denna Dharma-paryáya, nådde alla 300 miljoner ministrar de tio Bodhisattvabhūmis. Var och en av dem blev klärvoyanta. Även kungen hamnade på de tio Bodhisattvabhūmis och uppnådde en klar insikt i den ärbara Dharman.

Då frågade Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna Den Välsignade: ”Välsignade, vad är orsaken och vad är anledningen till att 33 miljoner ministrar hamnade på de tio Bodhisattvanivåerna och blev klärvoyanta?”

Den Välsignade svarade: ”Lyssna, Bhaishajya-séna och jag skall förklara.”

Varpå den Välsignade log. När han så log, lyste 84 000 ljusstrålar från hans ansikte,. De skimrade i hundratusentals olika färger: blåa, gula, röda, vita, karmosinröda, kristallfärgade och silverskimrande. Dessa ljusstrålar nådde ut och lyste upp alla de gränslösa, oändliga världssystemen. När den gnistrande glansen återvände, flög de gnistrande strålarna tre varv runt Den Välsignade och försvann in i hans hjässa.

Då reste sig Den Store Bodhisattvan från sin plats, drog överklädnaden över ena skuldran, placerade sitt högra knä mot marken, bugade med sammanförda händer inför Den Välsignade och frågade Den Välsignade: ”Välsignade, tathāgatas, arhats, fullkomliga och fulländade buddhor ler inte utan orsak. Vad är då orsaken till ditt leende? Vad är anledningen?”

Den Välsignade svarade: ”Bhaishajya-séna, ser du skarorna av varelser från alla världssystemen i de fyra vädersträcken närma sig ?”

”Välsignade, jag ser dem inte.”

Den Välsignade sade: ”Skåda då noggrant, Bhaishajya-séna, för att se skarorna av varelser.”

Efter att noggrant ha skådat, såg den store bodhisattvan Bhaishajya-séna att ett träd, 7 000 yójanas hög, blev synligt i öst.

25 000 miljoner skaror av människor hade samlats vid det trädets ena sida. Dessa människor talade inte, de konverserade inte, de åt inte, de reste sig inte och de gick inte omkring. De satt tysta.

I söder syntes ett träd, 7 000 yójanas högt. Vid det trädet hade 25 000 miljoner människor samlats. Dessa människor talade inte, de konverserade inte, de yttrade inte ett ord, de reste sig inte och de gick inte omkring. De satt tysta.

I väster syntes ett träd, 7 000 yójanas högt. Vid det trädet hade 25 000 miljoner människor samlats. Dessa människor talade inte, de konverserade inte, de yttrade inte ett ord, de reste sig inte och de gick inte omkring. De satt tysta.

I norr syntes ett träd, 7 000 yójanas högt. Vid det trädet hade 25 000 miljoner människor samlats. Dessa människor talade inte, de konverserade inte, de yttrade inte ett ord, de reste sig inte och de gick inte omkring. De satt tysta.

I nedåtgående riktning syntes ett träd, 7 000 yójanas högt. Vid det trädet hade 25 000 miljoner människor samlats. Dessa människor talade inte, de konverserade inte, de yttrade inte ett ord, de reste sig inte och de gick inte omkring. De satt tysta.

I uppåtgående riktning syntes ett träd, 7 000 yójanas högt. Vid det trädet hade 25 000 miljoner människor samlats. Dessa människor talade inte, de konverserade inte, de yttrade inte ett ord, de reste sig inte och de gick inte omkring. De satt tysta.

Då sade bodhisattvan, den store Bhaishajya-séna till den Välsignade: ”Om den Välsignade kunde ge mig möjlighet att ställa en fråga och få den förklarad. Jag skulle vilja ställa en viss fråga till Den Välsignade, Tathágatan, Arhaten, den Fullkomlige och Fulländade Buddhan.”

Han sade detta och den Välsignade talade till den store bodhisattvan Bhaishajya-séna”, Bhaishajya-séna, fråga om allt du önskar veta och jag skall med glädje ge dig en förklaring.”

Då frågade Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna Den Välsignade: ”Välsignade, vad är anledningen till att stora människoskaror från världens fyra väderstreck kommer hit och befinner sig här och att det från de lägre och övre riktningarna befinner sig 50 000 miljoner varelser? Vad är orsaken till det och vad är anledningen?”

Den Välsignade sade: ”Bhaishajya-séna, gå själv och fråga Tatháguas i de världssystem som de kommer ifrån.”

”Genom vems övernaturliga krafter skall jag färdas?”, frågade [Bhaishajya-séna].

Den Välsignade svarade: ”Färdas dit genom dina egna övernaturliga krafter.”

Då gick den store bodhisattvan Bhaishajya-séna runt den Välsignade tre gånger och försvann genast.

Efter att ha passerat nittiosex miljoner världssystem, kom han till en värld, kallad Chandra-pradípa. Där den Välsignade, Tathágata, Arhat, Fullkomlig och Fulländad Buddha

Chandravati-kshétra undervisar i Dharma, sittande framför och helt omgiven av 80 000 miljoner Bodhisattvas.

När den store bodhisattvan Bhaishajya-séna befann sig framför den Välsignade, Tathágata Chandravati-kshétra, bugade han med sammanförda händer inför den Välsignade och frågade: ”Välsignade, varför ser jag inte härifrån de väldiga skaror av människor, som har strömmat in från de tio väderstrecken och nu är samlade inför Shakyamuni Tathágata i världssystemet Saha?”

Den Välsignade sade: ”Bhaishajya-séna, de rör sig där och befinner sig där.”

”Välsignade, hur är det möjligt?”

Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna gick fram till den plats, där Tathágatan Chandravati-kshétra befann sig och satte sig framför Tathágatan.

Han sade följande till den Välsignade: ”Välsignade, jag har färdats igenom 96 000 miljoner världssystem innan jag kom fram hit. Ingenstans har jag sett lika många kännande varelser, som jag gjorde där.”

Den Välsignade yttrade: ”Dessa kännande varelser uppstod ur själlösa träd.”

”Välsignade, vem har sett eller hört talas om att någon kan uppstå ur själlösa träd?”

Den Välsignade sade: ”Bhaishajya-séna, har du inte sett eller hört talas om människor som uppkommer ur själlösa träd?”

”Jag har inte sett eller hört talas om det, Välsignade .”

”Om du önskar att få se det, Bhaishajya-séna, kan jag visa dig det nu”, sade den Välsignade.

”Ja, Välsignade, det önskar jag se. Ja, Sugata, det önskar jag se.”

Då sträckte Tathágata Chandravatikshétra ut sin hand och från den utsträckta handen uppstod det 100 000 miljoner skaror av varelser. Varje grupp av människor sträckte fram etthundra armar och spred rökelse, blomsterkransar och allsköns lotioner som offergåvor till Tathágatan.

Den Välsignade frågade: ”Bhaishajya-séna, ser du dessa myriader av människor, som sprider (ger) rökelse, blomsterkransar och lotioner som offergåvor till Tathágatan?”

”Välsignade, jag ser dem. Sugata, jag ser dem.”, svarade Bhaishajyaséna.

Den Välsignade yttrade: ”Alla dessa uppkomna varelser är tanklösa. Dessa människor är tanklösa.”

Var och en av de 100 000 miljoner människorna med 100 armar föll ner.

När bodhisattvan – den store Bhaishajya-séna såg detta, sade han till den Välsignade: ”Välsignade, varför föll alla dessa hundraarmade varelser? Välsignade, om inte ens de hundraarmade varelserna blir befriade, vad skall då sägas om människor med två armar?”

Den Välsignade svarade: ”På liknande sätt, Bhaishajya-séna, uppkommer och upphör kännande varelser på ett tanklöst sätt. Du skall veta, Bhaishajya-séna, att denna kropp också uppkommer genom tanklöshet.”

Bhaishajyaséna frågade: ”Välsignade, vilka av dessa varelser är unga och vilka av dem är gamla?”

Den Välsignade svarade: ”Bhaishajya-séna, det finns unga varelser och det finns även gamla varelser.”

”Välsignade, vilka är unga och vilka är gamla?”

Den Välsignade svarade: ”De som föll ner är gamla. De som just föddes ur träden är unga.”

”Jag önskar att få se de unga varelserna.”

Då sträckte Tathágatan Chandravati-kshétra ut sin högra hand och det trädde då fram 100 000 miljoner människoskaror från alla de tio väderstrecken. Från nedan och ovan anlände femtio miljoner människoskaror. När alla dessa människoskaror hade anlänt, bugade de framför den Välsignades fötter. Efter det talade de inte till Tathágatan. De yttrade inte ett ord. De satt tysta.

Då sade den store bodhisattvan Bhaishajya-séna till den Välsignade: ”Välsignade, varför talar inte dessa varelser till Tathágatan, varför säger de inte ett ord utan sitter bara kvar?”

Den Välsignade svarade: ”Förstår du inte? Detta land är själlöst och de pratar inte. Det yttrar inte ett ord och det förstår inte Dharma. Om du undrar varför det är så, är det, Bhaishajyaséna för att de unga varelserna här inte förstår födelsen, trots att de har sett den. Upphörande, åldrande, sjukdom, sorg, gråt, att skiljas från de man älskar, att möta dem man inte tycker om, att skiljas från vänner, död, förtidig död – de förstår inte någon av dessa outhärdliga lidanden.”

”Bhaishajya-séna, fastän de de har sett detta, beröras de inte av detta och det får dem inte att känna avsmak, så hur skulle de då förstå detta? Bhaishajya-séna, dessa varelser måste lära sig gång på gång (igen och igen).

Varpå den store bodhisattvan Bhaishajya-séna frågade den Välsignade: ”Välsignade, varifrån kommer dessa unga varelser som inte känner till Dharma? Var fortsätter de efter sin död och var kommer de sedan att återfödas?”

Den Välsignade sade: ”Lyssna, Bhaishajyaséna. De människokroppar som dessa varelser fått har inte tillverkats av en juvelerare. De har heller inte tillverkats av en kopparslagare. De har inte tillverkats av en timmerman. De har heller inte tillverkats av en krukmakare. De har inte uppkommit utifrån rädsla för en kung. De har däremot uppkommit genom en mans och en kvinnans förening och genom sin dåliga karma. Dessa varelser lär sig ett yrke gång på gång och därför uppkommer det ändlösa, outhärdliga lidandet och outhärdliga känslor. De upplever resultatet av sina egna onda handlingar, som de har utfört i det förflutna. Bhaishajya-séna, varelser som har kommit hit och som inte reser sig upp, kommer att erfara sådana lidanden. De talar inte, Bhaishajya-séna, de pratar inte alls, därför, Bhaishajya-séna, förstår inte dessa unga varelser dygd. De förstår inte födelsen. De förstår inte upphörandet. De kommer inte heller att få en människokroppar och det är dessa, som kallas för de unga varelserna.”

[Bhaishajya séna] frågade: ”Välsignade, hur föds dessa unga varelser och hur upphör [dör] de?”

Den Välsignade svarade: ”Bhaishajya-séna, för att göra följande liknelse: en person lägger en träbit i elden. På liknande sätt som träbiten börjar slukas av eldslågorna, föds du i en människokropp. Efter födelsen upplever du förnimmelser.”

Bhaishajyaséna frågade: ”Välsignade, vem föds här? Och vem uppnår Nirvana efter födelsen?”

En Buddha föds. En Tathágata når fullkomlig Nirvana. För att göra en liknelse: en kung binder fast en man och fängslar denne i en mörk och trist byggnad. Denne man går in i den trista byggnaden och ser att det är en trist byggnad. När en annan man, som tidigare erfarit lidandet, ser detta, tänker han: ”Den här mannen är inte redo. Då han inte har erfarit lidande tidigare kommer det att förgöra honom.” När han tänkte på detta hämtade han brinnande kol till huset och lämnade kvar en liten eld i byggnaden.”

”Mannen, som fängslats i huset såg elden och blev därigenom tröstad och uppmuntrad. Av någon anledning flammade elden upp och eldslågorna förintade fullständigt hela huset, och mannen brann inne. När kungen sedan hörde att mannen brändes till döds, kände han sig illa till mods. Kungen tänkte: ”Från denna dag kommer ingen kännande varelse att fängslas i mitt land.”

Med dessa tankar talade kungen till människorna, som de där: ”Oh, alla ni, känn ingen fruktan. Var inte rädda. Ni skall inte känna fruktan. Från denna dag skall det i mitt land inte finnas någon kroppslig bestraffning eller fångenskap. Ingen kännande varelse skall berövas sitt liv. Oh, människor, var inte rädda.”

Så som han lugnade dem, Bhaishajya-séna, så har också Tathágata bränt upp alla villfarelser och botat alla sjukdomar. Så som den mannen, vars kropp brann upp samtidigt med huset, befriade kännande varelser ur deras fångenskap, vilket ledde till deras lycka och välgång, så har även Tathágata övergivit begären, vreden och okunnigheten och trätt fram i denna värld som ett ledljus för alla varelsers skull. Han befriar alla kännande varelser från helvetesvarelsernas, djurens, pretas och asuras kroppar och han befriar likaså både unga gamla varelser.

Från himmelssfären ovanför hördes följande dikt:

Segrarens fält är ett underbart fält,
Ett sunt och fulländat fält.
Frön som planteras här
Kommer aldrig att förgås.

Segrarens fält är ett *Rent Land*.
Buddhas lära är prisad.
För att nå ut till alla varelser,
Använder sig Läraren skickligt av skilda metoder.

Även om han dväljs i Nirvanas sfär
Visar han sig på jorden.
Ständigt bringar han fred till världen.
Buddha renar dem, som tar emot hans gåvor.

Han befriar unga varelser.
 Han befriar även de gamla
 Från samsaras tre sfärer,
 Befriar han successivt alla varelser.

Han stänger helvetets portar,
 Han befriar djuren och pretas.
 Genom att skapa fred i denna värld,
 Skapar han lycka i nästa

Då log Den Välsignade och sade:

Det är förträffligt att se de förträffliga.
 Att se Buddhor är förträffligt.
 Den heliga Dharma, förtjänsternas fält
 Är förträffligt.
 Att se Sanghaförsamlad är förträffligt.
 Förträfflig är också Sanghátans lära,
 Att tillintetgöra missgärningar är förträffligt.

Varpå den store bodhisattvan Bhaishajya-séna bugade med sammanförda händer inför den Välsignade och frågade den Välsignade: ”Välsignade, vad är orsaken och vad är anledningen till ditt leende?”

Den Välsignade sade: ”Barn av ädel härkomst, ser du dessa unga varelser?”

”Välsignade, jag ser dem. Sugata, jag ser dem.”

Den Välsignade sade: ”Bhaishajya-séna, alla kommer de idag att etableras på de tio bhumis.”

Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna stannande kvar 80 000 yójanas högt uppe i rymden och 80 000 devas strödde ett blomsterregn över den Välsignade. De unga varelserna prostrerade med sammanförda händer. Då sade den store bodhisattvan Bhaishajya-séna i prisande ordalag, medan han befann sig i himlen ovanför. Hans röst fyllde en galax med en miljard världssystem. Kännande varelser, som föddes i de trettio två helvetessfärena hörde hans röst. Trettio två slags devas hörde hans röst. Galaxen med en miljard världssystem skakade på sex olika sätt. 84 000 nagas skakades också om i de väldiga oceanerna. 30 000 miljoner rákshasas kom till denna planet. Tjugofem tusen miljoner pretas, yakshas och rákshas anlände från den kungliga staden Adákavati och alla samlades de inför den Välsignade i väldiga skaror. Sedan undervisade Den Välsignade Dharma till de unga varelserna och 100 000 miljoner Bodhisattvas kom från världssystemen i de tio väderstrecken, var och en genom sin egen övernaturliga kraft.

Varpå den store bodhisattvan Bhaishajya-séna bugade med sammanförda händer inför den Välsignade och sade till den Välsignade: ”Välsignade, många är de Bodhisattvas som har samlats här. Förvisso är de många, Sugata. Välsignade, många är också de devas och nagas, som här har samlats. Flera miljoner rákshas har likaså kommit hit från den kungliga staden Adákavati.”

Då sade den Välsignade till den store bodhisattvan Bhaishajya-séna: ”Barn av ädel härkomst, kom hit.”

Varpå den store bodhisattvan Bhaishajya-séna kom ner från himlen genom sina övernaturliga krafter, med sammanförda händer, bugade inför den Välsignade. Han sade till den Välsignade: ”Välsignade, ”anhopning av Dharma”, ”anhopning av Dharma” som det talas om, Välsignade, vad är vidden av ”anhopning av Dharma?”

Den Välsignade sade: ”Barn av ädel härkomst, det som kallas ”anhopning av Dharma” är när en person entydigt strävar mot celibat, och när denne entydigt strävat mot celibat, överger denne allt vad ont är. Barn av ädel härkomst, ser du de unga varelserna, som gett upp ett orättfärdigt levnadssätt, de kommer utan tvekan att uppnå dhárani och de kommer även att vara utrustade med all Dharma?”

”Välsignade, vad är orsaken till att alla dessa kännande varelser har samlats här för att lyssna till anhopningen av Dharma?”, frågade [Bhaishajya-séna].

Varpå den Välsignade sade till den store bodhisattvan Bhaishajya-séna: ”Bhaishajya-séna, de flesta kännande varelser hör inte att födelse är lidande. De hör inte att åldrande är lidande. De hör inte att sjukdom är lidande, att sorg är lidande, att gråt är lidande, att skiljas från den man älskar är lidande, att vara förenad med det man tycker illa om är lidande. Döden inträder ovanpå alla dessa lidanden och rycker bort ens kropp och ens liv. Bhaishajya-séna, detta kallas för ”det allomfattande lidandet”.”

Efter att de unga varelserna hade lyssnat till denna undervisning, bugade de med sammanförda händer inför den Välsignade och frågade den Välsignade: ”Välsignade, kommer vi också att dö?”

Den Välsignade sade: ”Ni och alla kännande varelser kommer att dö.”

De frågade: ”Välsignade, vad kommer att ske med oss vid dödsögonblicket?”

Den Välsignade svarade: ”Barn av ädel härkomst, vid dödsögonblicket, under medvetandets sista stund, är det en vind som kallas ”den som orsakar medvetandets upphörande”, en vind, som kallas ”den som förvirrar medvetandet” och en vind som kallas ”den som upprör medvetandet”. Barn av ädel härkomst, under medvetandets sista glimt, när dessa vindar rörs upp, ger de upphov till förvirring och orsakar oro.”

De [unga varelserna] frågade: ”Välsignade, vilka är de tre vindarna som förstör kroppen vid dödsögonblicket när medvetandet upphör?”

Den Välsignade sade: ”Vänner, ’vapen’, ’tvingande’ och ’skadande’ är de vindar som leder till att kroppen förstörs.”

De frågade: ”Välsignade, vad är det för något som kallas för ”kroppen?”

Den Välsignade sade: ”Vänner, den kallas också för ”fullständigt satt i lågor”, ”bränt”, ”slem”, ”uppstötning”, ”kyrkogårdar”, ”nedrigt sinne”, ”tung börda”, ”plågad vid födelsen”, ”våldsamt omskakad vid födelsen”, ”livskraftens plågoande” och ”den som förorsakar döden och skiljer en från den man älskar”. Detta, vänner, är vad som kallas för ”en kropp”.”

”Välsignade, hur dör man? Hur lever man vidare?”

Den Välsignade svarade: ”Vänner, det som kallas för ”medvetande” dör. ”Långlivade varelser” det som kallas för ”förtjänst” lever vidare. Vänner, det som kallas för ”en kropp” dör, sammanfogad av miljontals senor, bestående av 84 000 porer, sammanlänkad av 12 000 delar och upprätthållen av 360 ben. Åttiofyra slags parasiter bor inuti kroppen. Och alla dessa levande varelser går mot sin död, deras död är upphörandet. När en person dör, grusas förhoppningarna för alla dessa levande varelser. ”

”Sedan, eftersom alla levande varelser äter varandra och detta rör upp och stör vindarna och leder till att dessa varelser lider. Några av dem kommer att sörja sina söner. Några kommer att sörja sina döttrar. Några kommer att sörja sina anförvanter. De kommer alla att genomborras av en outhärdlig smärta. De kommer att försöka äta varandra och när de har gjort det, kommer endast två levande varelser att bli kvar och dessa två kommer att slåss i sju dagar. Efter sju dagar kommer en av dem att gå under, medan den andre kommer att bli fri.”

”Långlivade varelser, undrar ni vad det är som kallas för ”Dharma?” Vad tror ni att det är?”
 ”På liknande sätt, precis som dessa levande varelser drabbar samman, så drabbar också vanliga barnsliga varelser samman. De fruktar inte födelse. De fruktar inte åldrande. De fruktar inte sjukdomar. De fruktar inte döden. Precis, som när de levande varelserna slogs, så slåss också vanliga barnsliga varelser med varandra. När deras dödsstund är förestående, frågar de rättfärdiga människorna dem: ”Människa, vad sätter du ditt hopp till? Har du inte sett ens den ringaste ofullkomlighet? Har du inte sett födelsens ofullkomlighet? Har du inte sett åldrandets och sjukdomens ofullkomlighet? Har du inte sett dödens ofullkomlighet?”

Han svarade: ”Vördade, jag har sett födelsens ofullkomlighet, jag har sett åldrandets och sjukdomens ofullkomlighet. Jag har sett dödens ofullkomlighet, den som avslutar allt detta.”

De rättfärdiga frågade: ”Varför har du då inte utfört gärningar som skapat förtjänsternas rötter? Varför skapade du inte förtjänsternas rötter, en anhopning av Dharma, som leder till lycka både i denna värld och i den kommande? Jag frågar dig en andra gång, vännen, varför har du inte samlat några förtjänster, som fullständigt skulle ha befriat dig från födelse och död? Varför har du inte bemödat dig med att undersöka vart du skulle rikta din uppmärksamhet?”

”Hur kan du ha undgått gonggongens ljud? Hur kan du ha undgått att se de som planterat frön i Tathágatas fält och offrat honom rökelse, blomsterkransar och lyktor? Hur kan det ha undgått att se när mat och dryck offrades till Tathágata, eller åsynen av förnöjsamheten hos de fyra grupperna av Buddhas följeslagare – bhikshus, bhikshunis, manliga och kvinnliga rättfärdiga lekmän - de fyra grupperna av följeslagare som är fullständigt hängivna läran?”

’De skulle tala så där till honom och beskylla honom för att kunna hjälpa honom och Ers Majestät, du gjorde inte något av detta.’ Efter att du kom till den här planeten jorden, har du utfört orättfärdiga handlingar.

Sedan skänkte Dharmakungen följande undervisning i versform till den döende:

Du har sett en Tathágata träda fram
 Och du har hört gonggongarna ljuda,
 Du har hört Dharma undervisas
 Som leder till Nirvanas frid,
 Ändå intet du åstadkommit har.

På detta tilltal svarade mannen:
 Genom mitt barnsliga sinne
 Och orättfärdiga vänners påverkan,
 Med sinnet, förvillat av begären,
 Orättfärdiga handlingar jag har begått.

I begärens ledband jag gick
 Och tog livet av levande varelser.
 Det som tillhör Sanghan har jag också slösat bort
 Outhärdlig är frukten av dessa handlingar.

Med ett fördärvligt sinne
Förstörde jag stupor
Och yttrade smädelser.
Till och med min mor har jag plågat.
Jag ser felen som jag gjort med min kropp

I den Våldiga Veklagans helvete.
Ser jag outhärdliga återfödelser
Det Krossande Helvetet kommer jag att förnimma
Likaså kommer jag också att lida
I Den Extrema Hettans Helvete
Och i det outhärdliga *Mahavici*.

Uppsprucken i den Våldiga Lotusens Helvete,
Kommer jag att lida svårt.
Hundra gånger skall jag födas åter och åter igen
I det mycket fruktade Svarta Linjernas Helvete.

Efter att ha dödats, kommer helvetets varelser
På nytt att uppleva denna fruktan.
De kommer på nytt att falla etthundra yójanas ned
Till den våldiga faran.
Och kommer inte att finna en väg ut därifrån,
I mörkret skall de sedan störta ned.

I Rakbladens Helvete uppstår tusentals rakblad .
De kommer att födas framför rakbladen,
Hundratusentals miljoner,
På grund av de illgärningar jag har begått,
Kommer de att skära sönder min kropp.

Mäktiga och outhärdligt piskande vindar
Kommer att fullständigt förinta min kropp.
Ständigt kommer jag att lida i dessa helveten
Och alla dessa varelser kommer
Att se min oerhört plågade kropp.

För mitt hushålls fortlevnad
Tog jag egendom som tillhörde andra.
O mina söner och döttrar,
Mina bröder och systrar,
Min far och mor,
Liksom många vänner och släktingar,
Mitt tjänstefolk och mina arbetare,
Mina medhjälpare, min boskap och mina husdjur
På grund av dåliga avsikter förrerade jag mig.

Jag på kom avvägar för guldkärl och silverkärl,
För de tunna, silkesmjuka klädesplaggen.
Ett praktfullt hus jag byggt,
Där män och kvinnor strosade omkring.,

För lutan och cymbalen jag mig förirrat har,
Mitt otyglade sinne fylldes av njutning
Fastän jag tvättade min kropp
I väldoftande bad,
Har den inte visat mig någon tacksamhet.

Du tanklösa kropp, det är för din skull
Jag mig förirrat har.
Ingen skall skydda mig, när den väldiga,
outhärdliga stormvinden kommer
Och obarmhärtigt för bort min kropp.

Utsökt mat jag åt,
Min tunga njöt av läckra smaker
Mitt huvud var smyckat med många
vackra och välgjorda blomstergirlanger

Mina ögon vilseleddes av skönhet
Och de kan nu inte skydda mig.
Nu inser jag att mina ögon
Förorsakade mina illgärningar,

Mina öronsmycken är orsaken till
Att händer skars och slets sönder av diamanter.

Jag hade armband runt handlederna.
Ringar på mina fingrar.
Pärilhalsband runt halsen.
Rikligt smyckade var även mina fötter,
För dem gjordes fotlänkar av guld.
Med allsköns ädelstenar och guldband
Prydde jag min kropp.

Road av mina enorma rikedomar
som mitt sinne klängde sig fast vid
allt jag rörde som var silkesmjukt och lent
kände jag begär till och ville hålla nära mig.

Min kropp sträckte jag ut
På mjuka mattor och bäddar.
När jag badat i väldoftande vatten,
Smorde jag in mig med parfymer.

Jag fyllde luften med gudomligt
Doftande rökelse av kamfer och sandelträ.
Min hudfärg jag förskönade
Och smorde rikligt in med mysk.

Efter att jag smort in mig med väldoftande oljor
Jasmin och chämpaka blommor
Klädde jag mig i vit, tunn benaresmuslin.

Från elefantryggen steg jag ner
Och satte mig på hästens rygg.
Jag såg mig som en kung
människor närmade sig mig,
med skyndsamma steg.

Kvinnliga följeslagare,
Som var väl skolade i sång och dans
Var jag nära bekant med
Jag sköt med pil och båge
Och dödade oskyldiga vilda djur.

Okunnig om framtida återfödelse
Begick jag dessa fruktansvärda gärningar.
Jag åt andra varelsers kött,
Outhärdligt lidande väntar mig därför.
Då jag döden inte förstod
Och mitt sinne var barnsligt,
Närde jag denna kropp.

Idag när döden till mig kommit
Har jag ingen beskyddare .
Vänner och släkt, varför tittar ni på mig?
Varför bär ni sönderslitna sorgkläder?
Varför gråter och jämrar ni er högt?
Varför släpper ni ut och rufsar till ert hår?
Varför skär ni er blodiga i er sorg?
Varför strör ni stoft på era huvuden?
Varför slår ni er i bröstet?
Då jag levde, borde jag ha avstått
Från det onda, så varför våndas ni?

Min kropp blir mat åt
Schakaler, hundar, kråkor och andra fåglar.
Att omhulda denna kropp är gagnlös.
Som dödsormens ägodel,
Skall vi ständigt återfödast

Den medicin som skall intas,
Är den som befriar oss från denna fruktan.
Till ingen hjälp är den medicin,
Som läkarna gav mig.
Nu när döden inträder
Ge mig Dharmas medicin,
Som frigör mig från illusionens orm.

Ge mig inte kött.
Även då kroppen har fått näring från det,
Skall den obönhörligt tillintetgöras.
Då den endast ger lidande,
Varför ägna sig åt detta onskans näste?
Denna kropp som är så omhulad,
Kommer att begå så mycket ondskefullt .

Son och dotter, varför tittar ni på mig?
Skydda mig från denna sjukdom!
Oh, min son och min dotter
Er gråt är till ingen hjälp.
Begå inget orätt för min skull.
För att försörja er,
Har jag plundrat andras tillgångar.

Nu, vid dödens rand är jag förtvivlad
Vad ska jag göra?
Inför återfödelsen i de lägre sfärerna
Är jag förskräckt.
Och döden tynger mig fullständigt.
Upplevelsen av beröring, diskriminering, känsel
Och betingade mentala faktorer
Förnimmer jag skarpt.

På grund av begär,
Förirrar sig de barnsliga varelserna
Och skördar outhärdliga frukter.
Att födas i en dålig familj,
Fjättrar dem också i lidandet.

Medveten om mina ringa förtjänster
Orsakade jag andra mycket lidande.
Min givmildhet och moral
Lät jag fullständigt förfalla
Och jag vände mig bort från Dharma .
I min ovetskap om återfödelsen
Har illusionernas orm förlett mig.

I sin okunnighet förirrar sig
De barnsliga varelserna dit ingen befrielse finns.
Då de inte inser innebörden av befrielse
Begår de förvirrade mycket ont.

I sin villfarelse förirrar sig
De barnsliga varelserna,
Med ständigt upprörda sinnen.
I kroppen som är fjättrade med alla slags bojor
Flammar elden och bränner upp den..

Förvillat vandrar kroppen omkring,
Där lyckan inte finns att få.
Den har ingen vetskap om den lycka,
Ur vilken den fullkomliga lyckan växer fram.

Buddhornas fält skänker lycka,
Dharmas hjul är den ojämförliga medicinen,
Etisk vandel, är den verkliga etiken,
Detta är Tathágatas rena röst.

Sedan sade den Välsignade till den store bodhisattvan Bhaishajya-séna: ”Bhaishajya-séna, de kännande varelserna gråter och jämrar sig när de står inför döden, men ingen kan vara deras beskyddare, förutom mognandet av deras goda gärningars frukter.”

Den Välsignade talade så och sade även de följande verserna:

Genom att illgärningar begå
Faller varelserna ner i helvetets sfär.
Där skall de klä sig i brinnande plagg
Och de ska släcka sin törst med smält järn.

På deras kroppar faller glödande kol.
När de bränts i de ytterst plågsamma och
Mycket fruktade helvetena,
Kommer deras kroppar att flamma.

De skall inte erfara någon lycka.
De skall inte heller känna till ett uns av Dharma.
De barnsliga varelserna förirrar sig,
Utan att finna den minsta lycka,
Till det som inte är Dharma.

De som har tillit och hög moral i överflöd,
Besitter visdom, lever i enkelhet
Och umgås med dygdiga vänner,
Skall snart bli Tathágatas.

För att framträda som en Buddha i vår värld
Måste vi känna glädjefylld entusiasm
Och undervisa dharma,
Med omtanke om varje kännande varelse

Fokusera på kärleksfulla tankar
Och ett oöverträffat liv i celibat.
Bhaishajya-séna, efter att ha hört detta tal,
Skall du sträva mot detta högsta.

Den som ser befrielsen, som är upplyst,
En Ledare, vars tal är hyllat,
Som är världens mor och far
Hans namn är ”Bodhicitta”.

En dygdig Vän som lär ut Dharma
Är oerhört sällsynt.
De som respektfullt lyssnar till Buddhas lära,
Skall bli de oöverträffade Buddhorna
Som dväljs i lycksalighet.

De som hyser vördnad
För de fredliga Buddhornas arvingar,
Skall också bli världens beskyddare,
Som befriar alla levande varelser.

Då frågade den store bodhisattvan den Välsignade: ”Välsignade, varför skakar klippväggarna så våldsamt?”

Så frågade han och den Välsignade svarade: ”Bhaishajya-séna, titta.”

Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna tittade och såg hur marken hade spruckit i alla fyra väderstrecken. Han såg tjugo miljoner människor komma upp ur raviner, som uppstått i den spruckna marken. Han såg tjugo miljoner människor komma fram underifrån och tjugofem miljoner människor komma fram uppifrån.

De unga varelserna såg detta och frågade den Välsignade: ”Välsignade, vilka är de, som har fötts här?”

Den Välsignade sade: ”Titta på denna människoskara.”

De [unga varelserna] svarade: ”Välsignade, vi ser dem.”

Den Välsignade yttrade: ”Denna skara människor föddes för er lyckas skull.”

De [unga varelserna] frågade: ”Kommer dessa kännande varelser också att dö?”

Den Välsignade svarade: ”Ja, mina vänner, så är det, alla kännande varelser kommer att dö.”

Då bugade sig de unga varelserna, som hade fötts först, med sammanförda händer inför den Välsignade och sade till den Välsignade: ”Välsignade, vi vill inte skåda födelse och död på nytt.”

Den Välsignade svarade: ”Vill ni då uppnå den glädjefyllda strävans styrka?”

De svarade: ”Må vi direkt skåda Tathágata. Må vi sedan lyssna till den Dharma vi har bett om. Att höra dharmen är glädjefyllande. Må vi skåda Tathágatas Sangha av Shrivaker. Må vi skåda de mäktiga Bodhisattvas som besitter enorma övernaturliga förmågor. Detta önskar vi skåda, Bhagavan vi önskar inte skåda födelse och död.”

Genom sina övernaturliga förmågor svävade den store bodhisattvan Bhaishajya-séna tillsammans med 500 andra bodhisattvas upp i himlen. De satt och mediterade med korslagda ben. Från deras kroppar emanerade lejon, tigrar, ormar och elefanter. De uppvisade sina enorma övernaturliga förmågor. De satt även på bergen med korslagda ben och svävade 20 000 yójanas upp i luften. De gjorde så att 10 000 miljoner månar och solar gick ner.

De [föregående] unga varelserna frågade då den Välsignade: ”Välsignade, vad är orsaken och vad är anledningen till uppkomsten av ljusstrålarna och de övernaturliga fenomenen?”

Den Välsignade svarade: ”Söner och döttrar av ädel härkomst, ser ni månen och solen träda fram?”

De [unga varelserna] svarade: ”Vi ser dem, Välsignade. Vi ser dem, Sugata.”

Den Välsignade sade: ”Det är Bodhisattvor som uppvisar sina övernaturliga krafter, magiska förvandlingarna och ljustrålar skiner från deras kroppar. Buddhisattvorna uppvisar dessa förmågor och undervisar Dharma till förmån för kännande varelsers lycka och välgång, med kärleksfullt medlidande för världen och för en enorm skara av varelser, devas och människor. De uppvisar med människokroppar, sina förmågor, styrka och glädjefulla strävan .

De [unga varelserna] sade: ”Välsignade, vi ber dig undervisa oss i den Dharma som ger upphov till ljusstrålarna.”

Så fort de hade yttrat detta, sade den Välsignade till den store Bodhisattvan Bhaishajya-séna: ”Bhaishajya-séna, såg du hur galaxen med en miljard världssystem skakade på sex olika sätt?”

Jag såg det, Välsignade, jag såg det, Sugata”, svarade [Bhaishajya-séna].

Han funderade: ”Skall jag ställa en fråga om detta till Tathágata?”

När han så tänkte, sade den Välsignade: ”Fråga mig, Bhaishajya-séna om allt du önskar veta och jag skall tillfredställa ditt sinne med en förklaring. Jag skall undervisa och analysera, Bhaishajya-séna, jag skall visa allt som tillhör det förflutna, framtiden och nuet.”

”Välsignade, jag ber dig om undervisning som skingrar mina tvivel. Välsignade, jag ser att Tathágata är omgärdad av 84 000 devabarn, 84 000 miljoner Bodhisattvas, 12 000 miljoner nagakungar, 18 000 miljoner bhutas och 25 miljoner pretas och pisháchas.”

Den Välsignade sade: ”Bhaishajya-séna, utan tvekan har dessa kännande varelser samlats här, och satt sig ner runt mig för att lyssna till Dharma. Bhaishajyaséna, just idag blir de befriade från samsara. Utifrån deras önskan att vilja hjälpa alla kännande varelser, skall de idag uppnå de tio [Bodhisattva] bhumis. När de har etablerat sig i de tio bhumis, skall de uppnå Nirvanas sfär.”

För att befrias från åldrande och död,
Skall de utföra handlingar som leder till lycka.
När de frigjort sig från villfarelsernas bojor,
Skall de fullborda Buddhas läror.

[Bhaishajya-séna] frågade: ”Välsignade, de kännande varelserna befinner sig på många olika platser, på grund av sin karma. Varför fortsätter de att omgärda den Välsignade?”

”Lyssna, Bhaishajya-séna”, sade den Välsignade.
Kännande varelserna som befinner sig i
Förvirring och ovetskap, hur skall de kunna bli fria?
Idag skall många unga varelser uppnå dháranis.”

För att uppnå de tio bhumis,
Skall de ha fullständig vetskap om all dharma.
De skall uppnå dessa tio bhumis.
De skall utföra en Buddhas gärningar.

De skall vrida Dharmas hjul,
De skall låta Dharmas regn falla ner.
Ljuvlig skall undervisningen vara
För de varelser som samlats här.

Devas, nagas och pretas
Och de fruktansvärt odrägliga asuras,
De skall alla dväljas i de tio bhumis.
De skall förkunna Dharmas ton(klang).

De skall slå i Dharmas gonggong.
De skall blåsa i Dharmas snäckskal.
Dessa unga varelser skall också
Förlänas med den glädjefyllda entusiasmens styrka.
Idag skall de uppnå Dharma,
Så som en Tathágata har uppnått den.

Då reste sig 5 000 av de unga varelserna från sina platser, med sammanförda händer, i en bugning inför den Välsignade, och sade till den Välsignade:

Ändlös är samsaras grepp.
Välsignade, kroppen är en tung börda
Outhärdlig, fruktansvärd.
Ingen väg vi finner.
Sannerligen finns det ingen väg.
Då vi famlar runt i blindo,
Ber vi dig beskyddare, samla ihop oss

.
Vi ber dig, vår Hjärte och Ledsagare
Att förkunna Dharma för oss.
Vi föddes med ringa visdom
Och finner ingen lycka alls.

Vi ber dig undervisa oss i Dharma,
Befria oss från outhärdligt lidande.
Må vi alltid se en Buddha,
Var vi än kommer att födas.

Då gick Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna fram till de unga varelserna och sade:
Ät något, drick något,
Som smakar ljuvligt.
När er fruktan har lagt sig,
Skall ni oförfärat lyssna till Dharma.

De sade:
Vördnadsvärde äldste, vem är du?
Vi vet inte vem du är.
Vi ser att du är ståtlig,
Fridfull, och din ryktbarhet är stor.

Du är fri från den oerhörda fruktan
För pretornas, helvetets och djurens världar.
Du förskönar denna värld,
Du är fri från all ondska .

Ett kärl ser vi i din hand,
Gjord av sju ädla substanser.
Din kropp är smyckad med en sträng av ädelstenar
Och en ocean av strålgans.

Oförmögna är vi att svara
På dina lugna ord.
Ingen mat behöver vi
Och ingen utsökt dryck.

Mat blir till avföring,
Drycker blir till urin,
Juicer blir till blod,
Likaså blir blodet till kött.

Därför behöver vi inga drycker och ingen vällagad mat.
Ej heller fina plagg vävda av siden eller ylle.

Vi behöver inga guldarmband
Och inga pärlhalsband.
Inga ringar behöver vi på våra fingrar,
Allt detta är förgämligt.

Vi söker efter liv,
Som inte leder till lägre återfödelser.
Vi söker efter gudalik lycka
Och efter Dharmas gåvor.

Vi söker en dygdig vän.
Vi vill inte bli Chakravartiner,
Chakravartiner skall också dö
Och tvingas lämna sina ljuvliga domäner.

Varken deras söner, fruar eller döttrar
Kan följa efter dem.
De sju värdefulla ägodelarna
Kan de inte ta med sig.

Även om en folkhop samlas kring dem,
Kan de inte slå följe med dem.
Ingen kommer att springa före dem
Varken nu eller i framtiden.

Efter att ha varit kungar i detta korta liv,
Går de vidare på grund av förgängligheten.
Då de gjort många illgärningar
Kommer de att falla ner i det Stönande Helvetet.

Nu är han omgiven från alla fyra håll
Av sju juveler och en otrolig makt.
Men vart tar denna otroliga makt vägen,
När tiden mognat för det Stönande Helvetet?

De dör och makten kan de inte behålla längre.
Den försvinner och finns inte längre till.
Lyssna på oss, Äldste,
Gå dit, där Tathágata befinner sig.

Helhjärtat önskar vi möta honom,
Det vore som att se en mor eller en far.
Vi har varken mor, eller far,
Inte heller några syskon.

Tathágata är världens ledare,
Han är vår mor och far,
Han är solen och månen,
Han visar vägen till lyckan.

Han befriar oss från samsara,
Så vi inte längre återföds.
Han är båten, som räddar oss från floden

Den fruktansvärda floden av störande föreställningar.

Han befriar varelser fullständigt
Och aldrig mer skall de återkomma.
Han visar oss den oöverträffade, fullständiga upplysningen
Och förkunnar den helig Dharman.

Vi behöver ingen mat,
Inte heller frukter av ett kungadöme.
De som fruktar helvetets sfär
Skall inte eftertrakta gudarnas rike.

Livet som människa är lyckligt:
Där den Allvetande uppenbarar sig.
Genom de illgärningar vi har begått
Är vårt liv kort och vi irrar omkring.

Döden tänker de inte på,
Men törstar efter njutning och kungadömen.
De förleds av födelse och död,
Ingen kunskap har de och de känner ingen fruktan.

De, vars sinnen är insnärjda i obeständiga ting
Har ingen insikt i den subtila Dharman.
De utför inga andliga plikter
Och rofylldheten är dem okänd.

När döden inträder, känner de ingen ånger.
De föds åter och åter igen.
De lider oerhört under lång tid,
De blir slagna med käppar,
De stjäls från andra likaså,
De blir bundna och dödade.
Pådrivna av sina forna illgärningar,
Är de fastkedjade i de fem bojorna.

De förlorar allt hopp
Och de genomborras av sorgens smärta.
När deras medvetande slocknar,
Jämrar de sig ömkligt:

Vem skall bli min beskyddare?
Jag offerar guld, silver,
Kristaller och all min rikedom.
Jag skall även bli din tjänare
Och arbete och tjäna dig.

Vi behöver inga kungadömen eller ägodelar
Inte heller rikedom eller sädeskorn.
Vi behöver inte heller våra egna kroppar.
Ingen frihet finns det för dem som begår ont.
Därav, Oh Äldste,
Behöver vi ingen mat.

Kungar som äter utsökt mat även de ska dö.
Gudar som dricker de ljuvligaste drycker,
Skall också dö.

Vällagad mat och dryck,
Smakrik och aromatisk
Dukas fram för kungen.
När kungens tunga känner smak,
Fäster sig kungen vid smaken,
Och begår mycket ont,
Ur fastklängandet vid de flyktiga smakerna,
Som i sig själva inte har någon substans.

Vi behöver ingen mat,
Inte heller några drycker.
Det vi behöver är Dharma
Som befriar oss från lidandet.

Den som är fri från begärens bojor,
Den som är fri från villfarelsernas snårskog,
Som är fullständigt fri från alla bojor,
I en sådan Buddha tar vi vår tillflykt.

Vi tar vår tillflykt i den store Vise, världens beskyddare.
Vi bugar för den som är en fröjd för varelser att skåda.
Vi känner inte till ditt namn
Så vi ber dig, säga oss ditt ryktbara namn.

Bhaishajya-séna sade:
Ni och andra varelser
Önskar höra mitt namn.
Unga varelser i miljarder
Omgärdar Tathágata.

De sade: Du är Buddhas lärjunge.
Ditt namn är vida berömt och djupsinnigt.
Så som [de andra] varelserna
Önskar vi höra ditt namn.
Han svarade: Bhaishajyaséna är mitt namn.
Jag är medicinen för de kännande varelserna.
Den bästa av alla mediciner
Om den skall jag undervisa er, .
Den som botar alla sjukdomar
Som smittat kännande varelser.

En svår sjukdom är fastklamrandets sjukdom
Outhärdlig, håller den världen i sitt fruktade grepp.
Okunskapens sjukdom är svår och vildsint
Som gör, att vi irrar omkring tanklöst.

Kännande varelser nedstiger i helvetet,
Likaså kommer de till pretas och djurens sfär.

Slavar under vredens ursprung,
Hur skall de lugnas?

[Varelserna] sade:

Då vi har hört den ärbara Dharman,
Skall vi befrias från allt lidande.
Vårt sinne är barnsligt och okunnigt,
Med då vi lämnat allt lidande,
Upphör vi med alla orätta handlingar.

Må vi höra Dharmas gåvor.
När vi upphört med alla missgärningar,
Blir vi också fria från det förfärliga lidandet.

Må vi snart kunna skåda den Fulländade Buddhan,
Läkaren, som botar allt ont.
Kungen bland läkare,
Som botar alla som lider.

Äldste, vi ber dig, gå fort,
För att buga vördnadsfullt för Tathágata.
Efter att du har bugat, ber vi dig
Framföra vår talan till Världens Ledare.

Stilla fullständigt denna sjukdom,
Hela vår kropp står i brand.
Släck denna fruktansvärda brand,
Som bränner upp och förstör vår frid.

Kroppens börda är en tung börda,
En obändig och smärtsam börda.
Ha medlidande med oss, som lider så oerhört,
Löftesbundna Asket.

Ständigt bärande på den betungande bördan av vrede och okunnighet
Vet varelserna inte hur de skall bli fria från dem.
Åter och åter igen axlar de därför dessa bördor.

De som inte vet vägen till befrielsen
Och som inte ser denna befrielsens väg,
Även om de är medvetna om döden,
Fruktar de den inte.

De lever trygga i sin förvirring
Och tänker "Jag skall aldrig dö",
Även då de ser sin mor dö,
Väcker det ingen medvetenhet hos dem.

Några minns inte sina fäder,
Som är ständigt tyngda av sjukdom
Och plågade av villfarelser och karma.
Hur kan vi äta mitt i allt detta?

Okunniga och uttröttade av lidandet,
Utmattas vi gagnlöst.
Källan till detta lidande
Är okunnigheten.

Särskiljandet, förnimmelserna
Och betingade själsliga faktorer
Är förvisso en tung, fruktad börda.

Fjättrade av sina begär, irrar varelserna omkring,
Ovetandes om Dharma.
Omringade av sina kroppars börda
Återföds de tanklöst till denna värld.

De behöver rena, utsökta klädesplagg,
Vatten att bada i och kroppslotioner.
De behöver utsökt mat,
Som tillfredställer deras kroppar.

Örat söker likaså angenäma toner från de fem musikinstrumenten,
Ögat fäster sig vid formerna, framställda av de sju ädla substanserna.

Tungan söker alla de utsökta smakerna.
Kroppen längtar ständigt efter att vidröra något lätt och mjukt.

Med glädje förenas denna kropp
Med en annan kropp,
Ur vilket denna tanklösa kropp uppstår.
Vem kan finna glädje i detta?

När jag bär fina skor,
Erfar mina fötter njutning.
Dock när jag möts av döden,
Kan varken kläder eller lotioner skydda mig.
Om inte ens kroppen kan skydda mig,
Behöver kläderna och lotionerna ens nämnas?

Det som kallas för ”människa” är en kropp.
Den förlänas andning, en väldig styrka
Och förmågan att lyssna och analysera.
Detta är den stora fördelen med denna kropp.

Förut festade och strövade jag omkring,
Alltid omgiven av hästar och elefanter.
Då jag inte kände till den befriande Dharman
Klängde jag mig fast vid missgärningar.

Då jag inte kände till de framtida återfödelserna
Begick jag mycket ont för det egna nöjets skull.
Åter och åter igen föddes jag,
Åter och åter igen rycktes jag bort av döden.

Åter och åter igen erfor jag sorg.
Fullständigt fångad i veklagan,
Såg jag mina mödrars död
Såg jag mina fäders död,
Såg jag mina kamraters, systrars,
Barns och fruars död.

Då allt som är sammansatt är tomt,
Vilken varelse med förstånd skulle fästa sig vid det?
Men med sinnet fjättrat av begären,
Förlitade jag mig [på tingen].

Jag insåg inte friden som Dharma leder till .
jag finner ingen glädje i döden.
Med sinnet grumlat av begären,
Utövade jag inte generositet.
Det finns inget mera ondskefyllt, än begären.
Ändå har jag inte övergett dem.

Vi misstog oss, och därför återföddes vi.
Oändliga är varelsernas misstag.
Fullständigt förvirrade, hör vi ljud
Och håller fast vid sådant,
Som inte är den heliga Dharman.

Vi söker befrielsen och meditationen.
Vi skall inte bära kroppens börda.
Må vi bli varelsernas ledare,
Buddhor och lärare, för världens väl.

En Buddha är världens mor och far.
En Buddha visar vägen
Och får ett regn av ädelstenar
Att falla på jorden.

De enfaldiga varelserna
Känner inte till hurdan Dharmas samling är.
En varelse, vars sinne strävar efter Upplysningen,
Skall förverkliga en Dharmas samling.

Allt som är sammansatt är tomt.
Tom är också rikedom och förmögenhet.
När vi inser vår egen tomhet,
Hyser vi inga förhoppningar.

Äldste, Bhaishajya-séna,
Vi ber dig lyssna på det vi säger.
För Buddhisattvornas skull
Ber vi dig att färdas som budbärare.

Bärandes i minnet alla samsarans brister,
Är Buddhisattvorna oförtröttliga.
Med ett stort allvar och bemödande

Skall de samla alla de goda egenskaperna.

Vi ber dig att gå till Läraren,
En Lärare, som fullständigt är uppvaknad i lyckan,
En Segrare, som inte är det minsta uppgiven.
Vi ber dig å våra vägnar att säga till honom:

“Du, som segrade över Mara
Och övervann honom, även om han var stark,
Snabbt tände du Dharmas ljus,
Som beskyddar och hjälper alla kännande varelser.”

Då vi inte har hört den Dharma,
Som skall göra oss till Buddhor,
Ber vi dig, Äldste, att för vår lycka och välgång
skynda dig.

Vi har inte sett Tathágata
Utrustad med de trettio två kännetecknen.
Vi kommer inte att nå befrielsen,
Förrän vi har [sett honom].
Med dessa ord, väntar vi vördnadsfullt.

Bhaishajyaséna sade:

Titta upp ett ögonblick,
Vad ser ni där uppe?

[Varelserna] tittade upp i himlen och såg
Tretusen femhundra tornprydda palats,
Dessa var utsökt dekorerade
Med sju slags ädelstenar
Och de var prydda med
Ett nät av ädelstenar.
Inuti dem fanns det fullt utslagna blommor.
Och det doftade av gudomlig rökelse

De frågade den Äldste:

Vad är det för en uppenbarelse
Av tornprydda palats här,
Med juvelbeströdda nät,
och fyllda med lotusblommor?

Bhaishajya-séna svarade:

Dessa platser är till för er,
Gå för att skåda Buddha.
Visa er vördnad för den som är världens ledare,
Som har gått bortom det profana,
och som lyser upp världen.

[Varelserna] svarade:

Men vi vet inte vägen till honom
Och Tathágata syns heller inte till.
Då vi inte känner till vägen,
Vart skall vi då gå för att visa vår vördnad?

Bhaishajya-séna sade:
Liksom rymden är gränslös
Och inte kan vidröras,
Är det inte heller möjligt
Att gå för att buga
Till den Lärare som ger oss nektar.

På liknande sätt som berget Suméru finns till,
Så är även Läraren där han vistas.
Det är möjligt att mäta berget Suméru,
Och det är möjligt att mäta den väldiga oceanens djup.

Det är möjligt att räkna alla stoftkorn,
Som finns i galaxen med dess miljarder av världar.
Dock är det inte möjligt att känna till en Buddhas uppkomst.
Bodhisattvas i de tio riktningarna
Bugar för honom som lyser upp världen.

De sade:
Världens Beskyddare, se på oss!
Vi ber dig uppfylla våra önskningar.
Från hela vårt hjärta bugar vi för Läraren,
Må det leda till frukternas mognad.

Bhaishajyaséna sade:
Läraren är inte fäst vid dofter,
Blomstergirlanger eller lotioner.
Han upprätthåller de orsaker, villkor?
Som leder till de kännande varelsernas befrielse
Från den betingade existensen.

De som har tyglat sitt sinne
Och tagit tillflykt till Buddha,
Skall inte gå i strid
Med den oerhört fruktade Mara.

Döden skall inte ha makt över dem.
De skall snabbt förverkliga dhárani.
Deras sinnen skall uppfyllas av ren tillit
Och efter det skall de se Läraren.

Då log Bhagavan, Tathágata, vars röst är lika ljuvlig som *sparvens sång*. Varpå den store bodhisattvan Bhaishajya-séna reste sig från sin plats, bugade sig för den Välsignade med sammanförda händer och sade till den Välsignade: ” Välsignade, 84 000 ljusstrålar sprids ut från ditt anlete och hela galaxen med dess miljarder världssystem fylls av dessa ljusstrålar. Alla de trettio två helvetessfärerna är även de upplysta av dem. De lyser även upp de trettio två gudarnas boningar. Dessa ljusstrålar är i många olika färger såsom grönt, gult, rött, vitt, lila,

kristall och silverfärgat. ”Efter att dessa ljusstrålar spridits ut från den Välsignades anlete, gjorde de allt för att skapa lycka för de kännande varelserna i galaxen med dess miljarder världssystem. Ljusstrålarna återvände sedan, cirklade runt den Välsignade sju varv och försvann i den Välsignades hjässa.

”Vad är orsaken och vilka är omständigheterna till ditt leende, som framkallade [dessa fenomen]?” Sedan sade den store bodhisattvan Bhaishajya-séna även följande till den Välsignade: ”Välsignade, Tathágata, Arhat, Fullkomligt Fulländad Buddha, om jag hade möjlighet att ställa en fråga till dig, skulle jag vilja förvissa mig om en särskild sak.

Så talade han, varpå den Välsignade svarade till den Store Bodhisattvan Bhaishajya-séna: ”Fråga mig, Bhaishajya-séna om allt du önskar veta och jag skall tillfredställa ditt sinne med en förklaring om vad du än vill veta.”

[Bhaishajya-séna] frågade: ”Välsignade, efter att dessa 30 000 miljoner unga varelser har uppstått och fått insikt i den av Tathágata förkunnade subtila Dharman, sade de till de gamla varelserna: ”Ni gamla varelser känner inte till Dharma. Ni är ständigt fästa vid det som inte är Dharma och som är orättfärdigt.” Välsignade, när de talar rakt ut om dessa subtila obehagliga ting, vilket förorsakar skada, , varför yttrar de då dessa ljuva och behagliga ord?”

Den Välsignade sade: ”Bhaishajya-séna, vet du inte varför de yttrar dessa ord? De säger mjuka och utomordentligt behagliga saker till en Tathágata. Bhaishajya-séna, eftersom de har hört Dharma, skall de av det skälet förstå innebörden av all Dharma. De skall förlänas alla de goda egenskaperna. De skall alla förverkliga dháranis. Från denna dag skall de dväljas i de tio bhumis. Idag skall de slå på den stora Dharmatrumman. Idag skall de begåvas med den stora Dharmans kännetecken. Bhaishajyaséna, ser du dessa ståtliga palats?”

”Välsignade, jag ser dem. Sugata, jag ser dem.”

Då sade Den Välsignade: ”Bhaishajya-séna, på denna dag skall dessa unga varelser slå sig ner i dessa ståtliga palats och de skall uppnå en klar insikt i Dharma. Idag skall de fullända alla de dygdiga Dharmas. Idag skall de slå på den stora Dharmatrumman. Idag skall många devas uppnå en direkt förståelse av Dharma. Även många kännande varelser som vistas i de lägre sfärerna som helvetessfärerna, skall, efter att de har hört Tathágatas vishet förkunnas, bli fria från samsara och bli Segrare.”

”Då skall alla 90 000 miljoner gamla varelser uppnå tillståndet av en strömmens beträdare och de skall också förlänas Dharma. Bhaishajya-séna, de skall bli fullständigt fria från allt lidande. Bhaishajya-séna, de skall alla skåda Tathágata. Bhaishajya-séna, de skall alla förlänas ljudet av den stora Dharman. Bhaishajyaséna, se dig omkring i alla fyra riktningarna.”

Den store bodhisattvan Bhaishajya-séna tittade i alla de fyra riktningarna. Från öster närmade sig lika många Bodhisattvas, som det fanns sandkorn i femtio miljoner Ganges floder. Från söder närmade sig lika många Bodhisattvas, som det fanns sandkorn i sextio miljoner Ganges floder. Från väster närmade sig lika många Bodhisattvas, som det fanns sandkorn i sjuttio miljoner Ganges floder. Från norr närmade sig lika många Bodhisattvas, som det fanns sandkorn i åttio miljoner Ganges floder. Från nedan närmade sig lika många Bodhisattvas, som det fanns sandkorn i nittio miljoner Ganges floder och från ovan närmade sig lika många Bodhisattvas, som det fanns sandkorn i hundra miljoner Ganges floder. Efter att de hade anlant, satte de sig ned vid den Välsignades ena sida.

När de så satte sig ned på den Välsignades ena sida, sade den store bodhisattvan Bhaishajya-séna till den Välsignade: ”Välsignade, var är det för svarta och röda former, som syns i himlen ovanför?”

[Den Välsignade] svarade: ”Vet du inte, Bhaishajya-séna, vad det är för röda och svarta former, som syns i himlen ovanför? Tathágata vet. Bhaishajya-séna, det är Mara. Vill du se, Bhaishajya-séna?”

”Det vill jag, Välsignade. Det vill jag, Sugata”, svarade han.

Den Välsignade sade: ”Bhaishajya-séna, hit har lika många Bodhisattvas anlant, som det finns sandkorn i 100 miljoner Ganges floder.”

[Bhaishajyaséna] sade: ”Välsignade, vad är orsaken och vad är anledningen till att dessa Bodhisattvas har anlant?”

”Bhaishajya-séna, de unga varelserna är orsaken till att alla de kännande varelserna nu skall förlänas meditationens Dharma. Bhaishajya-séna, ser du de kännande varelserna med olika utseenden som har anlant hit, och de olika slags välsignelserna, som härrör från övernaturliga krafter?”

Bhaishajya-séna svarade: ”Jag ser lika många bodhisattvas som det finns sandkorn i 100 miljoner Ganges floder och lika många bodhisattvas, som det finns sandkorn i hundratusentals myriaders miljoner Ganges floder. De dväljs här genom övernaturliga krafter i många slags former, färger och skepnader. Dessa bodhisattvas vistas i Arya Dharmas boning. Jag ser dessa bodhisattvas vistas på Dharmaplatser tillsammans med sina följen.”

Efter att den Välsignade hade talat så, gladdes den store bodhisattvan Sarva-shúra, den store bodhisattvan Bhaishajya-séna, unga och gamla bodhisattvas tillsammans med hela församlingen och hela världen med dess devas, människor, asuras och *gandharvas* och hyllade den Välsignades förkunnelse.

Den Ädla Sanghata Sutra Dharma-paryáya är fullbordad.

Den indiske mästaren Jinamitra och Danashila har översatt och redigerat ursprungstexten, tillsammans med den huvudansvarige redigeraren Lotsawa Pende Yeshe de. De har upprättat texten, efter att ha genomfört korrigeringar mot det nya språket.

Kolofon: Den Vördnadsvärda Damchö Diana Finnegan (Lhundup Damchö) har översatt textens engelska version från tibetanska. Hon har också läst igenom texten tillsammans med den Vördnadsvärde Geshe Lhundup Sopa som stöd och jämfört den tibetanska versionen mot versionen på sanskrit.

Shenghai (Roy) Li har bidragit stort till att förbättra den engelska översättningen, genom att stämma av den engelska texten mot den tibetanska, med vissa hänvisningar till den kinesiska versionen. I översättningens slutskede erbjöd sig den Vördnadsvärda Gyalten Mindrol and Sara Blumenthal från FPMT Utbildningsavdelningen att korrekturläsa och språkgranska texten. Många andra har generöst medverkat till denna texts utformande, dock är alla eventuella felaktigheter översättarens. Den engelska översättningen var klar den 25 januari 2006, hemma hos Lama Zopa Rinpoche i Aptos, Kalifornien. Den engelska utgåvan var fullbordad den 19 februari 2006.

Må Buddhornas godhet, som denna förunderliga Sutra förkroppsligar, fylla alla varelsers hjärtan och rikta dem mot dygden. Såsom denna Sanghata Sutra har funnits i denna värld endast för att gagna, må Buddhas Dharma finnas kvar i många eoner framöver och skänka tröst och hjälp till alla varelser.

© Damchö Diana Finnegan. Vissa rättigheter reserverade.

Denna text kan fritt kopieras och distribueras, dock inte ändras eller säljas i någon form. För tillstånd att översätta och på andra sätt omarbeta denna text, vänligen kontakta översättaren på: www.sanghatasutra.net/contact.html. Denna text får inte säljas i bokform, som inspelningar eller i någon annan form. Detta copyrightmeddelande måste åtfölja alla kopior av denna text, fullständiga som ofullständiga och innehålla en tillskrivning i dess helhet. Sponsorernas utgåvor, kolofoner och tillägnanden skall anges i slutet av texten, efter översättarnas kolofoner.

För fullständig text om denna copyright, se: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/legalcode>. För ansökan om rättigheter att översätta den engelska versionen av Sanghata Sutral till ett annat språk, vänligen gå in på: http://www.sanghatasutra.net/for_translators.html. För en ordlista över termer på sanskrit och annan information om Arya Sanghata Sutra Dharma-paryaya, vänligen besök: www.sanghatasutra.net.

Kolofon: Ekaterina (Katja) Panova har översatt texten till svenska med FPMT's tillstånd. Översättningen har genomförts främst från den engelska versionen. Till sin hjälp har Katja även använt sig av den ryska översättningen. Gun Cissé har vänligt erbjudit sig att korrekturläsa och språkgranska den svenska texten, dock är alla eventuella felaktigheter översättarens. Den svenska översättningen var klar den 30 januari 2008. Detta är en första utkast av den svenska översättningen av Sahghata Sutral.

Må alla varelser leva i frid och fullständig lycka, må de alla uppnå den högsta lyckan och friheten!

© FPMT, Inc., 2008. För mer information om Sanghata Sutral gå in på: www.sanghatasutra.net.